

(Ο ΓΕΩΡΓΟΣ)

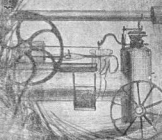
ΠΑΣΦΑ
BENTON

ΕΤΟΣ Α'

ΑΡΙΘΜ. 9

1' Ιουλίου 1911

PLC^o

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΚΑΛΙΟΥΧΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
SELS POTASSIQUES

Καϊνίτης,
(Kainite)

Χλωριούχος Πότασσα,
(Chlorure de Potasse)

Καλιούχος Πότασσα
(Sulfate de Potasse)

← KALISYNDIKAT G. M. B. H. →
Section Agricole Dessauer Strasse 28-29, BERLIN

Φιλοπρόδοι Γεωργοί!

Επιθυμείτε να αποκτήσετε καλλιέραν και άφθονοτέραν εισοδείαν;
Αποδώσατε εις την γην τα απαραίτητα διά την ζωήν των φυτών στοιχεία, τα αφαιρούμενα εκ της γης από τας προηγουμένας εισοδείας ήτοι

Άζωτον, Πότασσαν, Φωσφορικόν οξύ.

Τα μέχρι τούδε γενομένα πειράματα απέδειξαν τριπλότατα ότι διά να γίνη τελεία ή άπλανοις και να αποδώση βιοπονητικώτατα αποτελέσματα πρέπει να συνίσταται από

Άζωτοθα, καλιούχα και φωσφοροθα λιπάσματα.

ΓΕΩΡΓΟΙ!

Μη αναβάλλετε λοιπόν και την χρήση των καλιούχων λιπασμάτων, όπως αποδώσατε εις την γην την Πότασσαν, την απαραίτητον διά την φυσικόν ανάπτυξιν των φυτών τροφήν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ του γεωργικού τμήματος του εργοστασίου παρέχει δωρεάν, προθύμως και άμέσως πᾶσαν πληροφορίαν τῆ αἰτούντι.

Fabrique de Produits Chimiques

HUMANN & TEISLER

H. V. T.

(près Dresde)

D O H N A

(Saxe)

L'AZOTOGENÈNE

Ο ΓΕΩΡΓΟΣ

(Ο GEORGOS)

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΓΕΩΡΓΩΝ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΩΝ

ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΗΜΕΤΕΡΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ	ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
<p>ΣΥΓΡΑΜΜΗ ΕΤΗΣΙΑ</p> <p>Έν Τουρκία Γρ. 40</p> <p>Έν τῷ ἔξωτερικῷ . . Φρ. 10</p> <p>Καταχώρησις διαφημίσεων κατά συμφωνίαν.</p>	<p>Π. ΔΙΑΚΟΣ</p> <p>Έν Γαλιῇ, ὁδὸς Χαλῆλ πασᾶ</p> <p>Παύκουζη χάν, ἀριθ. 5</p> <p>ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ</p> <p>Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται Γρ. 2.</p>	<p>Αἱ συνδρομαὶ προκαταβάλλονται ἐπ' ἀποδείξει φερόσης τὴν σφραγίδα τοῦ φύλλον καὶ τὴν ἐπογραφήν τῆς διευθύνσεως.</p> <p>Ἡ διεύθυνσις τοῦ φύλλου παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν δωρεάν.</p>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Γεωργία καὶ Γεωπονία, Γεωργὸς καὶ Γεωπόνος. — Ὁ καταρτισμὸς τελείων γεωργῶν. — Ἡ τελεία ἔκτασις τῶν γεωμετρίων. — Πᾶς ἂν βελτιωθῇ ἡ γεωργία καὶ φά ἐπιταχυνθῆσιν καλλίτερον τὰ κτήματα μας. — Ἡ ἐν Κορινθίᾳ ἀναστάσις γεωπονικῆς σχολῆς τοῦ Καλακά. — Αἱ ἐσθιόνται τῆς μερίδας. — Στοιχεῖα γαλακτοποιίας. — Ὁρνιθοτροφία. — Ὁ Ὁρνιθόν. — Διάφορα. — Ἀθήσεις διὰ τῶν εὐλασθεῖς. — Ἀλληλογραφία.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΝΙΑ

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΝΟΣ

Β'.

Διὰ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ἡμῶν προσεπαθήσαμεν νὰ γνωρίσωμεν τῷ ἀναγνώστῃ τὴν ὑπάρχουσαν διαφορὰν μεταξύ τῶν λέξεων Γεωργίας καὶ Γεωπονίας, δηλ. τῆς ἐπὶ τὸ ἐπιστημικινώτερον καλλιεργείας τῆς γῆς. Ἦδη πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ ἡ χρησιμότης τῆς συγχρόνου Γεωπονίας καὶ αἱ καταπληκτικαὶ αὐτῆς πρόοδοι, τὰς ὁποίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπέτελεσεν αὐτή, τῇ βοήθειᾳ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς Χημείας καὶ τῆς Φυσικῆς, καὶ ἣτις καταπληκτικῶς ἐπιδράσασα ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος τοῦ ἀνθρώπου, ἄρδην μετέβαλε τοὺς ἔθους, ὑφ' οὗς ἄλλοτε ἐξησκεῖτο ἡ παγκόσμιος Γεωργία. Ἡ μεταβολὴ δὲ αὕτη ἐπῆλθεν εἰς ἔθλους τοὺς κλάδους τῆς Γεωργικῆς παραγωγῆς δηλ. οὐχὶ μόνον—κατόπιν τῆς νέας περὶ «Ἀνοργάνων Λιπαρμάτων θεωρίας» κατὰ τὸ 1840 τοῦ Λεϊβίγ—εἰς τὸν τρόπον τῆς λιπάνσεως τῶν ἀγρῶν, διὰ τὴν ὁποίαν σήμερον γίνεται

χρήσις ὀρυκτῶν ὑλῶν, αἵτινες πρὸ ἡμῶν αἰῶνος ἦσαν σχεδὸν ἀγνωστοί, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σύστημα τῆς κατεργασίας τῆς γῆς, διὰ τὴν ὁποίαν σήμερον χρησιμοποιοῦνται ἐν ἅλῃ τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ τὰ τελευταῖα τῶν γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, οὕτως ὥστε ἡ σήμερον τελομένη παρασκευὴ καὶ συκομιδὴ τῶν προϊόντων τῆς γῆς κατ' ὁδὸν ἐμοιάζει πρὸς τὰς ἄλλοτε χρησιμοποιουμένας πρὸς τοῦτο μεθόδους· καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰ τῆς ὑπὸ μερικωτέρων ἐποφιν γεωργίας.

Ἀπὸ γενικωτέρως ἑμῶς ἀπόψεως καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ἐτι πρὸς πρόοδον τῆς Γεωργίας πάσης χώρας δεόν νὰ συνυπάρχωσι 4 κύρια ἄργανα ἢ παράγοντες: α') Γῆ, β') Κεφάλαιον, γ') Ἔργασια καὶ δ') Ἐπαγγελματικὴ μόρφωσις, ἡ συνυπαρξὴ τῶν ὁποίων εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς προσοδοφόρον καὶ λίαν εὐκόλον παραγωγὴν, πρὸς πραγματοποιήσιν μεγίστου καθαροῦ κέρους διὰ δεδομένου κ-

φαιαίον, θέλομεν ένταύθα εξετάσει:— παρατρέχοντες τά τρία πρώτα, ως υπαχόμενα εις τήν άρμοδιότητά των οικονομολόγων—τό δ' τό και σπουδαιότερον των όργάνων τούτων, ήτοι τήν 'Επαγγελματικήν μόρφωσιν και ικανότητα, εις ήν ού μόνον καθυστερούμεν, άλλα και οδυραίαν σοβαράν μέριμναν από τής μεταπολιτεύσεως και έντευθεν εδώσαμεν.

Τήν σπουδαιότητα επί του δ' τούτου όργάνου τής γεωργικής πρόδου άναγνωρίζω και ο κ. De Bruyn, άλλωςτε ύπουργός τής Γεωργίας έν Βελγίη, δέν παρέλειψε να ειπή έν λόγῳ αὐτοῦ κατά τῶν Congrès international d'Agriculture τῶν Βρυξελλῶν τά ἑξῆς: « Η σωτηρία τής Γεωργίας εύρίσκειται έν τῇ 'Επιστήμῃ, ἡ δ' 'Επιστήμη αποκτάται διά τής ἐκπαιδεύσεως, διακλιδομένης καθ' ἑλοῦς τοῦς βαθμοῦς τής εἰς ἑλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις».

Ἔτερος δὲ οὐ πατήρ τής Γεωργικῆς Οἰκονομίας έν τῷ ἀνωτάτῳ Institut Agronomique τῶν Παρισίων, ο κ. Convert φρονεῖ ὅτι: « Μεταξύ ἑλων τῶν μέσων, ἄτινα αἱ Κυβερνήσεις διαθέτουσιν ὅπως συντελέσωσιν εἰς τήν πρόδου τής Γεωργίας, βεβαίως τὸ ἀποτελεσματικότερον εἶναι ἡ διάδοσις τῶν γεωργικῶν γνῶσεων». Ὅταν δὲ βλέπομεν τὸν ὕπουργόν τής Γεωργίας έν Βελγίη, καθ' ἣν ἐποχὴν έν τῇ χώρα αὐτοῦ ἡ γεωργικὴ ἐκπαίδευσις ἀντιπροσωπεύεται διά 2 Γεωργικῶν Ἰνστιτούτων, 1 ἀνωτάτου τοῦτου έν τῇ Πανεπιστημίῳ τής Γέντης, 3 πρακτικῶν μέσων σχολῶν (2 διά τὴν κηπουρικὴν και γεωργίαν και 1 διά μόνην τὴν γεωργίαν) γίνονται δὲ πρὸς τοῦτοις καθ' ἑλην τὴν μικρὰν χώραν του διάφοροι περιοδικαὶ διδασκαλίαι έν σχολείοις, διδασκαλείοις και ἀγροτικαῖς κοινότησι: διά τοῦς γεωργοῦς, πλην τῶν ὑπαρχουσῶν διαφόρων δοκιμαστικῶν σταθμῶν και προτύπων ἀγροκηπίων ὑπὸ ἀγρονόμων τοῦ Κράτους, και τὸν ἕτερον κ. Convert έν τῇ χώρα τοῦ ὁποίου ἐπίσης ἦ έν γένει Γεωργικὴ ἐκπαίδευσις ἀναδιοργανωθεῖσα και συστηματοποιηθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1825 διά τῶν σχολικῶν λεγομένων ἐπαυλείων (fermes-écoles) διά τῶν θεωρητικοπρακτικῶν σχολῶν (écoles regionales ἡ βραδύτερον nationales), διά τῶν Ἐθνικῶν Ἀγρονομικῶν Ἰνστιτούτων (Institut National Agronomique) διά τῶν stations agronomiques και πληθῶς ἄλλων μέσων γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὡς εἶνε αἱ νομαρχιακαὶ ἑδραὶ τής Γεωργίας, ἡ ὑποδειγματικὴ διδασκαλία κλπ., περιὼν θὰ ἐνδιατρίψωμεν έν ἐτέρῃ ἡμῶν ἀρθρῳ, ὅταν βλέπομεν καθηγητὴν τής κοιτίδος, οὔτως εἰπεῖν, τής έν Εὐρώπῃ γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὑπερηχοῦντα ὕπὲρ τής διαδόσεως τῶν γεωργικῶν γνῶ-

σεων και τής επαγγελματικῆς μορφώσεως, δέν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ ὁμολογήσωμεν και παραδεχθῶμεν τήν ὀρθότητα τῶν παρατηρήσεων τοῦ Ἐξοχ. ὕπουργοῦ κ. Μαυρογορδάτου και τῶν λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ κατά τὴν συζήτησιν τοῦ προῦπολογισμοῦ τοῦ Ἰπουργείου του έν τῷ συνεδρίῳ τής 16ης Ἀπριλίου έν τῇ Βουλῇ περί τής παρ' ἡμῖν ἐλλείψεως τῶν μέσων, τό γε νῦν, πρὸς διάδοσιν τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων και ἀνάπτυξιν τῶν γεωργικῶν προδων παρά τῇ γεωργικῇ πληθυσμῷ τής Τουρκίας, και τής ἀνάγκης γεωπομῆς.

Διότι ἡ εἰς νηπιάζουσαν σήμερον κατάστασιν εὐρισκομένη γεωργία έν Τουρκίᾳ και ἡ στασιμότης αὐτῆς δέν ὀφείλεται, καθ' ἡμᾶς, ὡς ἐσφαλμένως πολλοὶ φρονοῦσιν, αποκλειστικῶς οὔτε εἰς τὸ ἀνεπίδεκτον τής ὀθωμανικῆς γῆς πρὸς προηγουμένην γεωργίαν, καθ' ὅσον πλείστα τμήματα και ἰδίως έν τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ εἶναι ἀρίστης ὑπὸ πᾶσαν ἔσοφιν ποιότητος—ὡς ἡ Μεσοποταμία, ἣτις ἂν και εὐφρωτατὴ χώρα, οὐχ ἦτιον εἶνε ἥμισυ παραγωγικὴ—δυνάμενα εὐκόλως νὰ καταστῶσι παραγωγικώτατα, οὔτε και εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἰθαγενοῦς ἀγρότου, ὃν πολλοὶ λίαν ἀδίκως ἴσως θεωροῦσιν ὡς ὀκηρῶν, οὔτε εἰς τὴν ἑλλειψιν κεφαλαίων, ἄτινα πατρίδα δέν ἔχουσι: και συρρέουσι πανταχοῦ, ὅπου εὐρίσκουσιν εὐνοϊκοῦς ὁρους δράσεως, οὔτε εἰς τὴν ἀραιότητα τοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις έν εὐνομομαίνας χώραις τάχιστα πῶλλαπλασιάζεται, μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς έν ἀνώτατον ὄριον, ἀλλ' ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἑλλίπην και ἑλαττωματικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἀγρότου και εἰς τὴν τελείαν ἀγνοίαν τῶν οικονομικῶν και τεχνικῶν νόμων τής γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ἡ μὴ, ἔνεκα ἀγνοίας και μόνον ἀγνοίας, ὑποταγῆ τής τουρκικῆς παραγωγῆς εἰς τοῦς φυσικοῦς και οικονομικοῦς ὁρους, ὑπὸ τοῦς ὁποίους ἐξασκεῖται, συνδυαζομένη πρὸς τὴν παράβασιν, πάλιν λόγῳ ἀγνοίας, τοῦ ἑτέρου μεγάλου νόμου τής γεωργικῆς οἰκονομίας τοῦ ἐπιτάσσοντος τὴν ποικιλίαν έν τῇ καλλιεργείᾳ, καθ' ἣν ὁ γεωργὸς οὐδέποτε πρέπει νὰ ἑξαρτῆ τοῦ μέλλον, τὴν ἐπιτυχίαν και τὴν οἰκονομίαν του εὐεξίαν ἀπὸ ἐνὸς μόνου εἶδους παραγωγῆς, ὅσον και ἂν ὑποθεθῇ τὸ εἶδος τοῦτο ἐπικερδῆς, παρήγαγεν οὐ μόνον τὴν στασιμότητα έν τῇ τόπῃ τής γεωργίας, ἀλλὰ και βάσιμος φόβος ὑπάρχει ὑπὸ τῶν ὀξυδερκῶν μελετητῶν μήπως γεννηθῶσιν έν λίαν προσεχεῖ μέλλοντι γεωργικαὶ, ἐμπορικαὶ, ἴσως δὲ και κοινωνικαὶ κρίσεις, αἵτινες σπουδαίως θὰ ἐπιδράσωσιν ἡμέραν τινα και ἐπὶ τῶν τυχῶν τής ἡμετέρας πατρίδος.

Κατά ταύτα ἡ κυριωτάτη αἰτία τῆς στασιμότητος τῆς ἐν Τουρκίᾳ γεωργίας εἶνε ἡ κρατούσα παρ' ἡμῖν παχυλὴ ἀμάθεια τῶν γεωργικῶν πραγμάτων, οὐ μόνον τῶν ἐξασκούντων τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἀλλὰ καὶ τῶν δικαιοῦσθιν ἐπιστημονικῶν καὶ ἀνωτέρων κοινωνικῶν τάξεων, αἵτινες ἀγνοοῦσι τὰ τῆς καθόλου Γεωπονίας, ἀδιαφοροῦσιν ἐντελῶς περὶ τῶν συμφερόντων αὐτῆς, ἀποτελοῦσθαι μίαν τῶν κυριωτάτων βάσεων τοῦ ἔθνικοῦ πλοῦτου.

Ἡ τοιαύτη παχυλὴ ἀμάθεια τῶν γεωργικῶν ζητημάτων ἐπιφέρει, ὡς μὴ ὄφειλε, τὴν ἀπὸ τῆς γεωργίας ἀπομάκρυνσιν οὐ μόνον τῶν εὐφραστερίων στοιχείων τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἐργατικῶν χειρῶν πρὸς μεγίστην τῆς χώρας ζημίαν.

Ἰπὸ τούτους δὲ δυστυχῶς διατελοῦσα ἔθνη ἡ τουρκικὴ γεωργία, εὐρίσκειται εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξασκεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τοῦς ἡτόν εὐφραεῖς καὶ προδευτικῶς καὶ τὰ μάλιστα πτωχοῦς καὶ ἀκνηροῦς τῶν κατοικούντων—πλὴν ἐννοεῖται ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων— διότι οἱ πλουσιώτεροι καὶ εὐφραστεροὶ τῶν γεωργῶν ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐγκαταλείπουσιν ἢ παρασκευάζουσι τὰ τέκνα τῶν νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς πατρικοῦς ἀγρούς διὰ τὰ ζητήσωσι τὴν εὐτυχίαν τῶν εἰς τὰς κώμας καὶ πόλεις τῆς ἡμεδαπῆς ἢ καὶ εἰς τὴν ἄλλοδαπήν, ἔπου συνηθέστατα ἀφ' οὐ κατασπαταλήσωσι τὰ πατρικά ἀποταμειώματα διέρχονται βίον δυστυχῆ πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ ἔθνους.

ΣΤ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΗΣ
ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ.

Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΕΛΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

Αἱ κυβερνητικαὶ γεωπονικαὶ Σχολαὶ τῆς Γαλλίας ἐγένοντο πολλὰκις ἀντικείμενον πολλῶν πικρῶν κρίσεων καὶ ἐπικρίσεων. Ἀκόμη καὶ σήμερον ὑπάρχουσι πολλοὶ οἱ ἀμφισβητοῦντες τὴν ἀξίαν αὐτῶν, διίσχυριζόμενοι ὅτι οἱ μαθηταί, ἐξερχόμενοι τῶν Σχολῶν τούτων εἶνε ἴσως σοφοί, ἀλλ' ἀνίκανοι καὶ ἀνεπιτήθειοι γεωργοί.

Τὸ νὰ εἴπω τις ὅτι, ὁ μηχανικὸς ἀγρόνομος ἢ ὁ μηχανικὸς γεωπόνος ἐξερχόμενος τῆς Σχολῆς εἶναι κατώτερος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πράξιν, οὐδὲ γεωροῦ τινος διδαχθέντος καὶ ὀδηγηθέντος εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος αὐτοῦ παρὰ τοῦ πατρὸς του, εἶναι συλλογισμὸς εἰκο-

λος, ἀλλὰ λίαν τολμηρὸς καὶ ἐπικίνδυνος, καὶ μόνον φαινομενικῶς εὐδεξήγητος.

Εἶνε πασίγνωστον, πραγματικῶς, ὅτι ὁ νέος γεωργὸς ἐπωφελεῖται στιγμιαίως τῶν πρακτικῶν γνώσεων, ἄς ἀπέκτησεν, ἀσκηθεὶς μόνον εἰς τὴν τρέφουσαν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κτήματος.

Εἶνε πρὸς τούτοις ἀναμφισβήτητον, ὅτι αἱ σπουδαὶ καὶ αἱ γνώσεις αἱ ἀποκτόμεναι εἰς τὰς μεγάλας Σχολὰς δὲν ἐπιτρέπουσι πάντοτε εἰς τοὺς κεκτημένους ταύτας μαθητὰς ν' ἀναλάβωσιν ὑπ' εὐθύνην τῶν ἀσυζητητῶν τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν μιᾶς μεγάλης γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ὅμως καὶ αἱ γεωργικαὶ σχολαὶ δὲν ἔχουν πᾶσιν αὐτὴν τὴν ἀπαίτησιν.

Ὁ σκοπὸς τῶν Σχολῶν τούτων δὲν εἶνε νὰ μορφώωσι πρακτικῶς, ἐπιτηθείους καὶ πεπειραμένους γεωργοὺς (ἡ διάρκειά τῶν σπουδῶν εἶνε μικρὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον), ἀλλὰ νὰ μεταδώσωσι εἰς τοὺς μαθητὰς ἀνωτέραν θεωρητικὴν διδασκαλίαν διὰ τῆς ὁποίας νὰ δύνανται νὰ ἐννοήσωσι καὶ νὰ ἐρευνήσωσι τὰ πάντα.

Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῶν σχολῶν τούτων εἶναι συντακτικῶς μὲν αὐτὴν τὴν ἐννοίαν, αἱ δὲ μεγάλα ἐπιτεύξεις, αἵτινες συνοδεύουσι πάντοτε τοιαύτας σχολὰς, προστέθησαν ὅπως οἱ μαθηταὶ δύνανται νὰ παρακολουθῶσι μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν τακτικὴν καὶ κανονικὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, εἰὰ νὰ βεβαιωθῶσιν ἐπὶ τόπου περὶ τῆς πραγματικῆς ἐπιτυχίας τῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας ἐδιδάχθησαν.

Ἡ πράξις, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν γεωργίαν, δὲν διδάσκειται, ἀποκτάται μόνον διὰ τῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς πείρας. Τὸ ὅτι δὲ ἡ πράξις ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὴν γεωργίαν, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ διαθήματος τοῦ Γαλλικοῦ Γεωργικοῦ Ἰπουργείου, ἀπαιτοῦντος διὰ τοὺς ὑποψηφίους νὰ καταλάβωσι καθηγητικὴν ἔδραν τῆς Γεωργίας, πλὴν τοῦ διπλώματος μιᾶς τῶν ἀνωτέρων γεωπονικῶν Σχολῶν, καὶ μίαν πρακτικὴν τοῦλάχιστον διετη δοκιμασίαν αὐτῶν εἰς κτήμα ἀξίον λόγου.

Πρὸ εἰκοσιετῶν ἐτῶν, χάρις τῶν ἐπιση-

μονικῶν ἀνακαλύψεων καὶ τῶν πραγματοποιηθέντων ἀξιοπαρατηρήτων ἔργων τῶν γεωπόνων, ἢ γεωργία ἀνήχθη εἰς ἐπιστήμην, ἧς ἢ ἐφαρμογή κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἤττον κατήντησε δύσκολος.

Αἱ οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι ἠνάγκασαν τοὺς σοφοὺς ν' ἀναζητήσουν μέσα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο δυνατόν ν' αὐξήσουν τὴν εὐφορίαν τῆς γῆς, ἐπομένως καὶ τὴν ἐσοδείαν. Αἱ κοινωνικαὶ συνθήκαι, ἢ σταθερὰ προοδευτικὴ ἐλάττωσις τῶν ἔργων τῶν χειρῶν ἠνάγκασαν τοὺς γεωργοὺς ν' ἀναζητήσουν τὴν χρῆσιν ἀπείρων μηχανῶν

ροῆν ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων τούτων τῆς Γαλλίας.

Ὁ γεωργός, ἐγκαίρως λαμβάνων γνώσιν, ὀφείλει νὰ διατελῇ ἐνήμερος ὅλων τῶν διακυμάνσεων, εἰς ἃς ὑπόκειται τὰ προϊόντα του, ὅπως ἐκμεταλλεῖται τὴν περίστασιν, ἐπιωφελοῦμενος πολλάκις τῆς στιγμιαίας ὑπερτιμῆσεως ἢ ὑποτιμῆσεως τῶν προϊόντων εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ πωλῆσεις.

Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ γεωργοῦ, τὸ σύστημα τῆς καλλιέργειας καὶ αἱ μέθοδοι τῆς ἐργασίας του πρέπει νὰ μεταβάλλονται συμφώνως τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ πόρων.

Ἀπαραίτητος σκοπὸς καὶ μέριμνα παντὸς γεωργοῦ πρέπει νὰ ᾔηνε τὸ ἐξῆς :

Πῶς νὰ δυνηθῇ νὰ παραγάγῃ οἰκονομικώτερον προϊόντα καὶ τόσα μόνον, ὅσα θὰ ᾔηνε ἐκ τῶν προτέρων βέβαιος ὅτι θὰ καταναλώσῃ πρὸς ἀνταμοιβὴν του.

Ἡ εἰς τὰς γεωπονικὰς Σχολὰς γινομένη διδασκαλία κυρίως ἀφορᾷ τὴν προετοιμασίαν τοιοῦτου πνεύματος, δηλαδὴ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν δικαίαν καὶ λογικὴν ἐξέτασιν πάσης καταστάσεως, νὰ διευκολύνῃ τὰ μέσα τῆς ἐπιτυχοῦς πραγματοποιήσεως παντὸς

Γενικὴ ἄποψις τῆς Ἐθνικῆς Γαλλικῆς Γεωπονικῆς Σχολῆς τῆς Grignon.

καὶ ἐργαλείων, οὕτως ὥστε, σήμερον εἰς πραγματικὰς γεωργίας ὀφείλει νὰ ᾔηνε ὄχι μόνον εἰς ἐπιτιμῆσεις πρακτικῶς, εἰς διευθυντὴς καὶ προνοητικὸς ἐπιχειρηματίας, ἀλλὰ καὶ ἀγρόνομος καὶ μηχανικὸς καὶ βιομηχανοὺς κατέχων ὅλα τὰ προτερήματα ἐνὸς καλοῦ ἐμπόρου.

Ἡ καταπληκτικὴ αὐξήσις, ἢ ταχύτης καὶ ἢ οἰκονομία τῶν μέσων τῆς μεταφορᾶς προεκάλεσαν τοιαύτας ἐμπορικὰς διαμάχας, ὥστε ὑφίσταται μέγας συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν γεωργικῶν προϊόντων τῆς Γαλλίας καὶ τῶν προϊόντων προελεύσεως μεμακροσμένων μερῶν. Μία πτωχὴ ἐσοδεία σιτηρῶν ἐν Ρωσίᾳ, μία ὑπεράφθονος παραγωγὴ τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας ἐξασκοῦσιν εὐτυχῇ ἢ ἐξευτελεστικῇ ἐπιρ-

γεωργικοῦ ἔργου, συμφώνως τῶν ἀπαιτήσεων ἐκάστης ἐποχῆς καὶ στιγμῆς. Ἐν ἐνὶ λόγῳ αἱ σπουδαὶ ἔχουσι σκοπὸν νὰ ὀπλίσουν, ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον, τὸν γεωργὸν ἀπέναντι τῆς σταθερᾶς οἰκονομικῆς διαμάχης.

Βεβαίως εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ τις καλὴς γεωργὸς χωρὶς νὰ διέλθῃ τῶν Σχολῶν· διότι ἢ ἐργασία, ἢ σπουδὴ, αἱ ἀναγνώσεις καὶ ἢ πείρα δύνανται ν' ἀντικαταστήσωσι καὶ νὰ ἐπιδρᾶσιν ἐν μέρει εἰς τὰς γενικὰς γνώσεις τὰς μὴ ἀποκτηθείσας ἐν τῇ Σχολῇ. Εἶναι ὁμοίως βεβαίωτον ὅτι ὁ κατέχων τὴν θεωρίαν, πολλὴ εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον δύναται ν' ἀποκτήσῃ πείραν, παρὰ ὁ στερούμενος ἄλλων γνώσεων καλλειστομερῶν πλὴν τῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς λογικῆς.

Ἀναφέρονται ἐνταῦθα μίαν συνδιάλεξιν τὴν ὁποίαν εἶχομεν ἐσχάτως περὶ τοῦ ζητήματός τούτου μὲ γεωργόν τινα τῶν περιχώρων τῶν Παρισίων, ὅστις πραγματικῶς θεωρεῖται ἀπὸ ὅλους τοὺς γεωργοὺς τῆς περιφέρειᾶς ὡς γεωργὸς πεπειραμένος, κτηνοτρόφος ἀριστος καὶ εὐδύμων οἰκονομολόγος.

«Κατακρίνουν, μὰς λέγει, τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἐθνικῶν Γεωπονικῶν Σχολῶν, ἔχουν ἄδικον. Ἡμεῖς οἱ γαιοκτήμονες, οἱ κληρονομήσαντες παρὰ τῶν γονέων ἡμῶν τὰς μεθόδους αὐτῶν καὶ ἐξακολουθοῦμεν ἐφαρμιζόμενοι αὐτάς, στερούμεθα τῶν πρώτων ἐπισημητικῶν γνώσεων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀνεύρωμεν τοὺς λόγους τοὺς ἐναντίους τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης καινοτομίας τῆς γεωργίας. Ἐνίστη ἐπιτυχάνομεν καλὰ ἀποτελέσματα διὰ τῆς πρακτικῆς ἡμῶν καλλιέργειας, ἀλλὰ ἀτελέστατα δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἐπίβρειαν αὐτῆς.

«Διὰ νὰ ἀναπληρώσωμεν τὰς θεωρητικὰς γνώσεις, ἅς ἀγνοοῦμεν, ὑποχρεούμεθα νὰ ἐκπαιδευώμεθα ἡμεῖς οἱ ἴδιοι διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἰδιαιτέρων γεωργικῶν πραγματειῶν. Ἐγὼ τοῦλάχιστον πάντοτε περιβάλλομαι ἀπὸ ἑλὰ τὰ συγγράμματα, τὰ ὅποια εὐρίσκω ἐνδιαφέροντα σπουδῆς· δὲν ἔπαυσα νὰ ζῆτῶ συμβουλὰς ἀπὸ καθηγητὰς τῆς γεωργίας καὶ δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι δυνάμει τῶν τακτικῶν τούτων σπουδῶν κατάρθωσα νὰ γίνω εἰς καλὸς γεωργός. Ἐχῶ δύο υἱούς, προσέβηκαν, ἀμφότεροι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνουν γεωργοί, δύναμαι νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι θὰ καταβάλω πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἀκολουθήσουν οἱ υἱοί μου δύο Σχολῆς κατ' ἀρχάς, τὴν Γεωπονικὴν Σχολὴν τῆς Grignon καὶ κατόπιν τὴν ἰδικήν μου (πρακτικὴν)».

Ἐθωρήσαμεν περιττὸν νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν συνδιάλεξιν, ἣ ὅποια ἀνακεφαλαίωσι πληρέστατα τὸ θέμα ἕπερ διαπραγματευόμεθα.

Λέγομεν λοιπὸν ἐν ἐπιλόγῃ :

Διὰ νὰ καταρτίσῃτε τοὺς υἱούς σας καλοὺς γεωργοὺς μὴ διατάσῃτε νὰ συμβουλευσῃτε αὐτοὺς νὰ διέλθουν κατ' ἀρχάς ἀπὸ μίαν τῶν Ἐ-

θνικῶν Γεωπονικῶν Σχολῶν τῆς Grignon ἢ Montpellier ἢ Rennes καὶ νὰ συμπληρώσουν τὰς σπουδὰς αὐτῶν διὰ μίᾶς πρακτικῆς ἀσκήσεως παρὰ τινι πεπειραμένῳ γεωργῷ.

(R. des Cours)

Η ΤΕΛΕΙΑ ΛΙΠΑΝΣΙΣ ΤΩΝ ΓΑΙΩΜΗΛΩΝ

Ἡ καλλιέργεια τῶν γαιομήλων ἐν Τουργίᾳ παρ' ἑλὴν τὴν σπουδαιότητα αὐτῆς, πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ ἀποδώσῃ πανταχοῦ ἀπόδοσιν, ἣν δυνάμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν μεταχειριζόμενοι μὲ ἀκριβῆ ἀναλογίαν τὰ ἀναγκαζοῦντα λιπάσματα, καὶ καταβάλλοντες τὰς ἀπαραίτητους φροντίδας πρὸς καλὴν διατήρησιν τοῦ φυτοῦ.

Ἄν λάθωμεν ὅτ' ἔβην, ὅτι δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν μέχρι 30,000 καὶ μέγιστα 35,000 χιλιογρ. βολῶν κατὰ ἑκτάριον (10,000 τετρ. μέτρ.), καὶ ἂν παραβάλωμεν μίαν τοιαύτην ἀπόδοσιν μὲ τὸ ποσὸν τὸ ὅποσον παράγουσιν ἦδη ἐν τῇ χώρᾳ μας, βλέπομεν ὅτι ἡ διαφορά εἶναι σημαντικωτάτη.

Διὰ νὰ ἔχωμεν μεγάλην ἀπόδοσιν ἐκ καλλιέργειας γαιομήλων, δὲν πρέπει νὰ στερηθῇ ἡ γῆ (οὗτε νὰ ἦνε εἰς ἀνεπαρκῆ ἔδωσιν) οὐδενὸς ἐκ τῶν τεσσάρων θρεπτικῶν στοιχείων, ἦτοι: τοῦ ἄζώτου, φωσφορικοῦ ὀξέως, τῆς ποτάσεως καὶ τῆς δοσιότου.

Μεταξὺ τῶν θεμελιωδῶν τούτων στοιχείων, τὸ φωσφορικὸν δὲν πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν προσοχῆς, καὶ τοῦτο διὰ πολλοὺς λόγους.

Πρώτον, τὸ πλεῖστον τῶν γαιῶν μας, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν τὸ ἔλιν, εἶνε πτωχότατον ὡς πρὸς τὸ οὐσιώδες τοῦτο στοιχεῖον Ἐπειτα τὰ ὀργανικὰ λιπάσματα τῶν ἐπαύλων, κόπρος καὶ οσσηπιλὰ ὅλαι, τὰ ὅποια μεταχειρίζομεθα εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιομήλων περιέχουσιν ἀνεπαρκῆ ποσὸν φωσφορικοῦ ὀξέως, τὸ ὅποσον εἶναι δυσδιάλυτον, ἐπομένως δυσκόλως ἀφομοιωσιμον ὑπὸ τῶν φυτῶν. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τούτου εἶνε, ὅτι μέγα μέρος τοῦ φωσφορικοῦ ὀξέως μένει ἀχρηστὸν μὴ δυνάμενον νὰ χρησιμοποιεθῇ ὑπὸ τοῦ φυτοῦ. Τέλος ἡ ἔδωσις τοῦ φωσφορικοῦ ὀξέως εἶνε φαινομενικῆ, ἐν συγκρίσει δὲ πρὸς τὰ ἄλλα θρεπτικὰ στοιχεῖα, ἀδύνατος καὶ ἐλαφρά. Πρέπει νὰ συμπεράνομεν ἐκ τούτου ὅτι ἡ ἔδωσις τοῦ φωσφορικοῦ ὀξέως πρέπει νὰ κανονισθῇ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ φυτοῦ, καὶ λαμβάνομεν κατὰ συνέπειαν τὴν ἐλαφροτάτην ἔδωσιν τοῦ φωσφορικοῦ ὀξέως. Πράττοντες οὕτω ἀγνοοῦμεν ὅτι μεταξὺ τῶν θρεπτικῶν ὕλων, ἀκριβὸς τὸ φωσφορικὸν ἔξυ εἶνε ἐκεῖνο τὸ στοιχεῖον, τὸ ὅποσον ἀπορροφᾷται δυσκο-

λώτερον ἀπὸ τὰς ρίζας τῶν φυτῶν. Τὸ κακὸν τοῦτο προλαμβάνεται μόνον δι' ἀφθόνου φωσφορικοῦ ὀξέως. Ἡ παροχὴ ἀφθόνου ποσότητος ἐκ τοῦ στοιχείου τούτου, ἐνισχύει τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ καλύτεργεῖά μας δὲν θὰ ὑποφέρει ἐλλείψει ἐπαρκούς καὶ ἀναγκαίας φωσφοροῦχου τροφῆς, διὰ τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς παραγωγῆς, ὡς πρὸς τὴν ποιότητα καὶ τὴν ποσότητα.

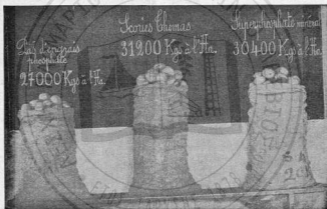
Τινὲς διαχωρίζονται, ὅτι τὰ γαιώμηλα δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἰδιαίτερας παροχῆς φωσφορικοῦ ὀξέως ὑπὸ τὴν μορφήν χημικοῦ λιπάσματος, καὶ ὅτι μίᾳ καλῇ δόσει κόπρου εἶνε ἐπαρκῆς διὰ τὴν ἀνωτάτην παραγωγὴν. Ὁ διαχωρισμὸς οὗτος εἶνε ὅλως ἀβάσιμος καὶ ἀνακριβής.

Ἄν δὲν εἴχμεν πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν λεγομένων μας πολλὰ μέρη καλύτεργηθέντα οὕτω, θὰ μᾶς

Εἶδος λιπάσεως	Ἀπόδοσις Πλεόνασμα
Ζωϊκὸν λιπάσμα	χιλ. 13.525 —
Ζωϊκὸν λιπάσμα	} 16.950 χιλ. 3.425
500 χιλ. Καϊνίτου	
200 » Νιτρικῆς Σόδας	
Ζωϊκὸν λιπάσμα	} 21.825 » 8.300
500 χιλ. Καϊνίτου	
200 » Νιτρικῆς Σόδας	
500 χιλ. Σκωρίας « Ἀστὴρ »	} 4.875
Πλεόνασμα ὀφειλόμενον εἰς τὴν Σκωρίαν « Ἀστὴρ »	

Ὁ κ. Fourtier, καθηγητὴς τῆς γεωπονίας ἐν Γραβὴ (Haute-Saone) τῆς Γαλλίας, ἐπέτυχε συγκομιδῆν μὲ τὰς ἰδίας δόσεις ζωϊκοῦ λιπάσματος,

Σχηματικὸν πείραμα τοῦ κ. Perrot εἰς τὸ Metz (Sole) εἰς 10000 τετρ. μέτρα.

*Ἄνευ φωσφοροῦχου λιπασμάτων Μετὰ Σκωριῶν Θωμᾶ « Ἀστὴρ » Μετὰ ὑπερφωσφοροῦχων
27,000 χιλιόγρ. 31,200 χιλιόγρ. 30,400 χιλιόγρ.

ἔμενον ἢ πληθὺς τῶν πειραμάτων, τὰ ὅποια ἔγιναν σχεδὸν πανταχοῦ, καὶ οὕτως εἶπεν ἐπ' ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν γαιῶν καὶ τῶν ὁμοίων τὰ πλεῖστα ἀποδεικνύουν τὴν μεγάλην ἀποτελεσματικότητά τῆς συμπληρωματικῆς δόσεως φωσφορικοῦ ὀξέως ὑπὸ τὴν μορφήν Σκωριῶν, μετὰ καὶ ἀνευ λιπασμάτων ζωϊκῶν.

*

Λαμβάνομεν, ἐπὶ πλείστον, ἀποτελέσματά τινα διαφόρων δοκιμῶν.

Πείραμα κ. Conrad εἰς Charleville Metz (Γερμανίας).

νιτρικῆς σόδας καὶ μὲ ἴσας δαπάνας φωσφοροῦχων λιπασμάτων

Ἀπόδοσις	
μὲ 600 χιλ. Σκωριῶν Θωμᾶ « Ἀστὴρ »	χιλ. 26.200
μὲ 400 » Ὑπερφωσφοροῦχων	» 22.500
Πλεόνασμα ὀφειλόμενον εἰς τὰς Σκωρίας Θωμᾶ	χιλ. 3.700

Πείραμα γινόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ferguson Milnathort, Kinross (ἐν Ἀγγλίᾳ).

Λίπανσις	Ἀπόδοσις
250 χιλ. Νιτρικῆς Σόδας	} χιλ. 24 250
150 » Θεϊκῆς ποτάσεως	
250 χιλ. Νιτρικῆς Σόδας	} » 32.725
150 » Θεϊκῆς Ποτάσεως	
625 » Σκωριῶν « Ἀστὴρ »	

Πλεόνασμα θφειλόμενον εις τὰς χλ. 8.475
Σκωρίας Θωμᾶ

Ὡς βλέπομεν, αἱ Σκωρίαί Θωμᾶ «Ἀστὴρ», χάρις εἰς τὴν ταχέαν αὐτῶν διαλυτικότητα, ἣτις θφειλεται εἰς τὴν ἀκραν ἀγρότητα αὐτῶν, ἀποτελοῦσι τὴν ἐπιφωλευτέραν πρὸς χρησιμοποίησιν φωσφοροῦχον λίπασσον τῶν γαιωμῆλων.

Συνιστῶμεν μέσθιν δόσιν 600 χιλίεργρ. τὴν ὅπιαν ἀναμειγνύομεν μὲ τὸ χῶμα εἰτε κατὰ τὸ ἔργωμα εἰτε κατὰ τὸ φύτευμα. Θὰ ἔχωμεν οὕτω ἔχι μόνον ἀφθονοτέραν οὐγκομιθῆν, ἀλλὰ καὶ περισσοτέραν ἀντοχὴν εἰς τὴν ξηρασίαν καὶ τὴν ἀσθένειαν, πρὸς δὲ βολβοῦς χονδρότερους, καωνικωτέρους, ὑγιεστερούς καὶ θρεπτικωτέρους.

Ἄν δὲν ἔχωμεν εἰς τὴν διαθέσιν μας ζωϊκῶν λίπασμα ἢ ἔχωμεν μικρὰν ποσότητα, εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ ἐφαρμογὴ λίπασματος περιέχοντος ἄζωκου, πότασσαν καὶ Σκωρίαν Θωμᾶ.

Ὡς ἄζωτωχογον λίπασμα μεταχειρίζομεθα τὴν Νιτρικὴν Σόδαν κατὰ δόσιν 250—300 χιλίεργρ. κατὰ ἑκτάριον (10.000 τετ. μέτρ.), ὡς Καλιοῦχον λίπασμα τὴν θεϊκὴν πότασσαν, ἐξ ἧς μεταχειρίζομεθα μέχρι 200 χιλ. κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἔδαφους.

Μεταχειρίζομεθα τὴν Νιτρικὴν Σόδαν κατὰ προτήγησιν ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναψύσεως τῶν φυτῶν ἐκ τοῦ ἔδαφους, ἐνῆ ἢ θεϊκὴ πότασσα ρίπτεται συγχρόνως μετὰ τῶν Σκωρίων Θωμᾶ «Ἀστὴρ».

ΠΩΣ ΘΑ ΒΕΛΤΙΩΘΗ, Η ΓΕΩΡΓΙΑ

ΚΑΙ ΘΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΘΩΜΕΝ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ

ΤΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Εἶνε ἀληθές ὅτι ὅλοι σχεδὸν ἔχομεν ἀπὸ κἀνεν τεμῆχιον εἰτε ἀμπελον εἰτε χωραφίον καὶ φροντίζομεν ὅπως ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ ἔξοικονομήσωμεν μερικὰς οἰκιακὰς ἀνάγκας, πολλοὶ δὲ μεγαλοκτηματῖα περιμένουσιν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων τῶν νὰ ἀνασκομφῶσι πρὸς ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου. Ἄλλ' ἢ καλλιέργεια ἐπὶ τῶν αἰῶνας, ἐπὶ τόσα ἔτη τῶν σιτηρῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ στρώματος γῆς καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καλλιεργητικοῦ συστήματος, ἐπιδορᾷ ἐπιζημιώσις ἐπὶ τῶν μὲ ἐπιπολαίως ριζῶς ἐξησθῶν φυτῶν, ὅποια ὡς ἐκ τῶν βραχέων ριζῶν τῶν δὲν δύνανται νὰ ἀντλήσω-

αἱ τροφὴν ἐκ τοῦ ὑπεδάφους, ἦτοι ἐκ τῶν βαθυτέρον στρωμάτων τῆς γῆς καὶ περιορίζονται μόνον εἰς τὸ ἀνο ἐξηγητήμενον ἤδη στρώμα τῆς ἐπιφανείας, ὅπου μὴ εὐθίσκοντα τίποτε μένουσι καχεκτικὰ καὶ ἀνανάπτυστα. Οὕτω μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπαρκέσωμεν οἰκονομικῶς ἐκμεταλλούμενοι μόνον τὸ ἔδαφος τῆς ἀνο ἐπιφανείας τῆς γῆς, πρέπει νὰ φροντίσωμεν περὶ τῆς ἐκμεταλλέσεως καὶ τοῦ ὑπεδάφους ὅπου φθάνουσιν αἱ ριζαὶ μόνον τῶν δένδρων.

Ἄλλὰ ποῖον εἶνε τὸ αἴτιον, τὸ ὅποιον ἐμποδίζει ἔχι μόνον τὴν πρὸοδον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν δένδρων, ἀλλὰ καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς καθόλου

Παίρημα τοῦ κ. Chazal εἰς Lignolac (Corvèze)

Διὰ Σκωρίων Θωμᾶ «Ἀστὴρ» Ἄνευ Σκωρίων.
1000 χιλίεργρ. Σκωρίων Θωμᾶ ἐπιφωλευσάν αὐθῆσαν ἰσοδυναμῶν 12.000 χιλίεργρ.

γεωργίας, τὴν εἰσαγωγὴν δηλαδὴ τελειοτέρον ἔργαλειον καλλιργείας, τὴν χρῆσιν τῶν χημικῶν λιπασμάτων, τὴν διαλογὴν τοῦ καταλλήλου σπόρου σιτηρῶν καὶ διατὶ αἱ δένδροφυτενεῖσι χωροῦσι μετὰ βραδύτητος καὶ διατὶ ἔχι μόνον δὲν ἐκμεταλλεῖομεθα τὴν γῆν διὰ τῆς καλλιργείας διαφόρων προσοδοφόρων φυτῶν καὶ δὲν ἀνεκτύχη παρ' ἡμῖν τὸ ἔξωτερόν ἐμποῖον ἐν ᾧ ἔχομεν τὰ καλλίτερα προϊόντα τῆς παγκοσμίου ἀγορᾶς; Μήπως ἐμποδῖον ὅλων τούτων εἶναι ἡ ἀγνοία τῶν πλεονεκτημάτων τῶν διαφόρων φυτῶν καὶ ἡ ἔλλειψις ἀγάτης καὶ ἡ ἀδιαφορία πρὸς τὴν καλλιέργειαν ἐκ μέρους τῶν δυναμένων ν' αὐξάνωσι τὰ κεφάλαιά των διὰ τούτων καλλιργειῶν; Βεβαίως δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι καὶ τούτο δὲν εἶνε μία ἀπὸ τῶν αἰτίας, ἀλλὰ ἡ κυριώτερα αἰτία εἶνε α') αἱ κομματικαὶ διαμάχαι, αἵτινες δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσιν ὅπως σκεφθῶμεν ὀριμότερον διὰ τὴν πρὸοδον τῆς γεωργίας καὶ εὐημερίαν ἡμῶν, β') ἡ ἀγνοία πολλῶν περὶ τὸ πολλαπλασιασθῆναι, φυτεῖσθαι, ἔξενεγεῖσθαι τὰ δένδρα

καὶ προϊόντα αὐτῶν καὶ ἴδια ἢ ἀγνοία τῶν μεθόδων τῆς καλλιεργείας αὐτῶν καὶ γ) καὶ κυριώτερον ἢ χειριστη κατὰστασις τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ἔνεκεν τοῦ χειρίστου τρόπου καθ' ὃν λειτουργεῖ ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀγροφυλακῆς.

Καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην αἰτίαν, ἐὰν γράψωμεν ὀλίγα τινα, ἔξερχόμεθα τοῦ θέματος, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν δευτέραν, ἥτις μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν τὰ κτήματά μας δυνάμεια νὰ τὴν ἐκλείψωμεν ὅταν κατὰ τὴν ἰδέαν μου ἀληθῆ ὑπὸ ἐκάστης Κοινότητος εἰς γεωπόνους, ἵνα διδάσκη ὑποχρεωτικὸν γεωργικὸν μάθημα εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ εἰς τὸ Παρθενωγενεῖον τὴν σπυροτροφίαν. Διότι εἶνε δύσκολον σήμερον ὁ γεωργικὸς λαὸς ἡμῶν ἔνεκα τῶν πολυψέων καὶ δεισιδαιμονιῶν νὰ παρακολουθήσῃ τὴν πρόδον τῆς γεωργίας ἄλλων κρατῶν καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τελειότερα ἐργαλεῖα διὰ καλύτεραν καὶ τελειότεραν ἐργασίαν, νομίζον ὅτι ἐν ὄσῳ τὰ ἐργαλεῖα ταῦτα μεταχειρίζεται ὁ εἰδημιον καὶ φιλοπροόδος γεωργὸς τῆς Εὐρώπης ἐργάζονται δαιμονιώδως, ἅμα δὲ περιέλθουν εἰς τὰς χεῖρας τῶν γεωργῶν τῶν μερῶν μας χάνουν τὴν δαιμονιώδη καὶ μαγικὴν τῶν δυνάμιν. Οἱ μαθηταὶ ὅμως, μαθόντες εἰς τὸ Σχολεῖον τὰ αὐσιώδη τῆς νεωτέρας γεωργίας ἐργαλεῖα καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν, μαθόντες πῶς πρέπει νὰ φυντεύσῃ, νὰ κλαδεύσῃ, νὰ προφυλάττωσι τὰ φρυτὰ ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας, θὰ δύνανται εὐκόλως νὰ κάμωσι χρῆσιν αὐτῶν πρὸς ἀτομικὴν τῶν ὠφελείαν καὶ ἢν ἡ ἀνάπτυξις τῶν καὶ ἡ εὐφύια τῶν τοῦ ἀναβίβασίς εἰς πνευματικώτερον ἐπάγγελμα. Διὰ τῶν μαθημάτων τούτων δίδεται καὶ τροπὴ τις τῶν πνευμάτων ἀπὸ τῆς μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὸν πρακτικὸν βίον καὶ καταπολεμεῖται ἡ μονομερῆς τῶν Σχολείων μας τάσις πρὸς τὸ θεωρητικὸν στάδιον, τὸ ὁποῖον συνήθως καταλήγει εἰς τὸ νὰ ἐπιθυμῶσι νὰ γίνωσιν ὅλοι οἱ τελειόφοιτοι Γυμνασίου, εἰ δυνατόν, πάντες διδάσκαλοι, ἐν ᾧ ἡ ἰδύναντο νὰ ζῶσι καὶ ἀξιοπρεπέστερον καὶ εὐδαιμονοτέστερον καλλιεργούντες τὴν γῆν.

Ἐκτός τούτου ἡ διδασκαλία γεωργικοῦ μαθήματος, ὡς τῆς δενδροκομίας ἢ σπυροτροφίας ἐπιβάλλεται εἰς τὰ Σχολεῖα καὶ λόγῳ ὑγείας τῶν μαθητῶν, διότι δι' αὐτῆς θὰ περιορισθῇ ἡ θεωρητικὴ διδασκαλία, ἥτις καταπολεῖ καὶ ἀηδιαεῖ τοὺς μαθητὰς ἔνεκα τῆς μονομεροῦς τοῦ σώματος μόνον ἀπασχολήσεως ἄνευ τινος σωματικῆς ἐργασίας, ἢ ὅποια ἐκτός τῆς ποικιλίας ἐν τῇ ἀπασχολήσει ἔχει καὶ χαρακτηριστὰ τονωτικῶν ἐκτός τούτου δὲν πρέπει νὰ καταπολεμητῆ μία ὀρμὴ τῶν παιδῶν πρὸς τὰς τεχνικὰς καὶ γεωργικὰς ἐργασίας, ὡς τοῦτο παρα-

τηρεῖται κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν μαθημάτων οἱ μαθηταὶ φύσει εὐχαριστοῦνται νὰ ἐργάζωνται ἢ μὲ πριόνιον ἢ σκεπάρνιον ἢ νὰ σκάπτωσι ἢ νὰ πλέκωσι σφενδόνας ἢ νὰ κόπτωσι ξύλα διὰ τοῦ μαχαίριδιου κ.λ.π., εἶναι δὲ τοῦτο συμφέρον, ἀφ' οὗ πλείστοι ν.λ.π. τοῦ Σχολείου ἔξερχόμενοι θὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τέχνας καὶ θὰ ἀσκήσωσι μίαν τούτων ὡς βιοποριστικὸν ἔργον καὶ ἰδίως τὴν γεωργίαν, εἰς ἣν θὰ ἦνε ἐξηρημασμένοι ἐκ μικρᾶς ἡλικίας.

Δυνάται τις ὅμως νὰ διασχισθῇ ὅτι διὰ τῆς διδασκαλίας γεωργικοῦ μαθήματος εἰς τὰ Σχολεῖα μεταβάλλονται ταῦτα ἀπὸ κλασικὰ εἰς πρακτικὰ. Ἄλλὰ εἰς τί θὰ ὠφελήσῃ τὸν νέον τελειόφοιτον ἢ γνώσις τῶν συγγραφέων τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Θουκυδίδου κ.λ.π. ἐν ᾧ δὲν δύνανται δι' αὐτοῦ νὰ προσπορίσῃ οὔτε τὰ πρὸς τὸ ζῆν; Ἡ μήπωσι διὰ τῆς διδασκαλίας γεωργικοῦ μαθήματος διδάσκεται ἀνήθικόν τι ἢ βίβανσον ἔργον; Οὐχὶ βέβαια, πολὺ περισσότερον διδάσκεται ὁ μαθητῆς ἠθικώτερον διότι ὁ μαθητῆς συνειθίζει νὰ ἀγαπᾷ τὴν ἐργασίαν καὶ νὰ ἐκτιμᾷ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας, καὶ οὕτω θὰ παύσῃ νὰ θεωρεῖται ἡ γεωργία βαναυσία καὶ ἔβρις, ἐν ᾧ εἶναι ἡ τροφὴ ὅλων τῶν τεχνῶν.

Ἡ τρίτη ὅμως αἰτία, ἥτις ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τῶν σιναφῶν αὐτῆς κλάδων εἶναι ἡ χειριστη κατὰστασις τῆς ἀγροφυλακῆς. Ὅλοι οἱ κτηματῆται καὶ οἱ γεωργοὶ βῶσαι μὴ φωνῆ, δὲν ἔχομεν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν, ἔχομεν πόθον ὅπως βελτιώσωμεν τὰ κτήματά μας, ὅπως παρακολουθῶμεν τὰς συμβουλάς τῆς νεωτέρας γεωργίας, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἀφίνει ὁ ἐφιάλης οὗτος τῆς τυραννίας, ἡ ἀτελής ἀγροτικὴ ἀσφάλεια. Καὶ ἀληθῶς, ὡς πολλοὶ μὲ βεβαίους καὶ ὡς ἐγὼ ὁ ἴδιος παρετήρησα, ἡ ὑπερβολὴ αὕτη ζωλαίνει πολὺ, διότι καὶ ζημίαι συχνὰ γίνονται εἰς φυτεῖας ὑπὸ αἰγοπροβάτων καὶ ἔτι περισσότερον εἰς σταφυλὰς καὶ ὀπωρικὰ ὑπὸ πολλῶν ἐπιτηδείων ἀγροζημιωτῶν τὸ κακὸν δὲ τοῦτο, τὸ ὁποῖον φέρει μεγάλη ἐμπόδια εἰς τὴν πρόδον τῆς γεωργίας καὶ τὸ ὁποῖον πολλοὺς τῶν κτηματιῶν ἀπογοητεύει καὶ ἀπετρέπει ἀπὸ ἔργα βελτιώσεως, ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐκλέγονται κατάλληλοι ἀγροφυλακῆς, διότι καὶ κοκῶς πληρώνονται καὶ δὲν εἰσκόμονται ὑπὸ τῶν Δημογερόντων ὁσῶς καταγγέλλονται ἀγροζημιάν τινά, διότι τυγχάνει ὁ ἀγροζημιωτῆς νὰ εἶναι εὐνοούμενος ἐνὸς ἢ δύο Δημογερόντων ἢ διότι καὶ αὐταὶ αἱ Ἀρχαὶ δὲν λαμβάνουσιν ὑπὸ σοβαρᾶν ἔσποιν πᾶσαν καταγγελομένην ἀγροζημιάν προτείνουσαι διαφόρους διατυπώσεις μὴ δυναμένας πολλὰς νὰ ἐκτελεσθῶσι.

Αυτά λοιπόν είναι τὰ αίτια, τὰ ὁποῖα ἐμποδίζουν τὴν γεωργίαν, ὅπως προοδεῖται καὶ ἀπαλλαγῇ ὁ γεωργικὸς λαὸς τῆς πείνας, ὑπὸ τῆς ὁποίας κατέχεται διαρκῶς, εἴτε ὑπάρχει εἴτε δὲν ὑπάρχει καλὴ ἔσδοξις. Ἐὰν τὰ αίτια αὐτὰ ἐλείψωσι τότε καὶ ἡ γεωργία θὰ καλλιερευση καὶ τὰ κτήματά μας θὰ τὰ ἐκμεταλλευθῶμεν καλλίτερον.

Γ. ΣΤΟΙ-ΚΟΣ Γεωπόνος
Διευθυντὴς γαιοκτημάτων Γούλας.

Ἡ ἘΝ ΚΩΝ/ΠΟΔΕΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΧΑΛΚΑΔΗ

(Συνέχεια)

Κάτωθεν τῶν ἀμπελιῶνων εἰς τὸ μεσημβρινωτάτων μέρος τῆς σχολῆς εὐρίσκεται ἐν κλιμακωτῇ σχήματι καὶ ὁ λαχανόκηπος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δένδρων ὑπερβαίνει τὰς 60 χιλιάδας· τὸ μεγαλεῖτερον τμήμα κατέχεται ὑπὸ κυπαρίσων.

Αἱ μωρέαι περὶ τὰς 1000, ὧν τὰ φύλλα ὠφελουσι διὰ τὴν σιροτροφίαν, εὐρίσκονται εἰς ἰδιαίτερον μέρος.

Πεύκαι, ἀκακίαι, μελίαι (μελιόδια), πτελέαι (καρὰ-ἀγάτς), καστανέα ἢ ἀπλή ὡς καὶ ἡ ἱπποκαστανέα, σπένδαμνοι κ.τ.λ. καὶ ἅπαντα σχεδὸν τὰ ὕποτροφά δένδρα ἀντιπροσωπεύονται ἐπίσης εἰς μέγαν ἀριθμὸν.

Εἰς τέσσαρα στρέμματα γαιῶν καλῶς καλλιεργημένων σπεύρεται τὸ ἀσπάρραγκον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάπτυξις εἶνε ἐξαισία, τὰ δὲ ἀποτελέσματα ὑπερρυχάριστα· διότι πωλεῖται εἰς καλὴν τιμὴν καὶ εἶνε περιζήτητον.

Ἐπίσης εὐδοκμεῖ καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν χαμαικαρασίων (φραουλῶν) ἀρωματικοτάτων καὶ γλυκυτάτων ὄντων.

Ἡ κτηνοτροφία ἐφαρμοζομένη τῶν ζωοτεχνικῶν κανόνων γίνεται ἐν εὐραὶ κύκλῳ· τρέφονται 27 ἵπποι, οἱ ὅποιοι μεταχειρίζονται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς σχολῆς καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν ἀναπαραγωγὴν, διότι οἱ σταβλοὶ ἀποτελοῦσι συνάμα καὶ τὸ ἱπποφορβεῖον· 12 ζεύγη βοῶν καὶ 40 ἀγελάδες, ἐπίσης τρέφονται διὰ λογαριασμὸν τῆς σχολῆς. Ἐκ τῶν ἀγελάδων, 7 εἰ-

νε τοῦ Χαλεπίου, ἐκάστης τῶν ὁποίων τὸ γάλα 24 ὥρων ἀνέρχεται εἰς 20—25 χιλιογραμμ. Τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα τοῦ γένους αὐτοῦ συγκρίνεται ἐκ τῶν κατωτέρω.

βούτυρον	40 %	γραμμάρια
τυρίνη	42 %	»
ζάχαρις	48 %	»
διάφορα ἄλατα	8 %	»
καὶ ὕδωρ	862	»

Κατόπιν εἶνε αἱ τοῦ Κριμαϊκοῦ γένους, αἵτινες εἶνε μόνον 2. Τὸ γάλα τῶν, κατὰ ποσότητα ὑπερτερεῖ πάντων τῶν ἄλλων, κατὰ ποιότητα ὅμως εἶνε κατώτερον τοῦ τῶν Χαλεπιανῶν.

βούτυρον	36 %	γραμμάρια
τυρίνη	38 %	»
ζάχαρις	54 %	»
διάφορα ἄλατα	6,5	»
ὕδωρ	867	»

Πασίγνωστον τυγχάνει εἶτι ἡ ποιότης καὶ ἡ ποσότης τοῦ γάλακτος διαφέρουσι κατὰ τὸ εἶδος τῶν ἀγελάδων, τὴν ἡλικίαν, τὴν κατοικίαν, τὴν τροφήν, τὸν τρόπον τῆς μεταχειρίσεως ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀμῆλξων· καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνω ἀριθμοὶ ἐσημειώθησαν κατὰ τὴν ἐσχάτην ἀνάλυσιν τοῦ γάλακτος καὶ ἀ μέσον ὄρον. Αἱ λοιπαὶ ἀγελάδες εἶνε ἐγγχώρια καὶ ἐπισηλοῦμεθα ἐκ τῶν μύσων αὐτῶν, λαμβάνοντες βῆας.

Τὸ γάλα τῶν Χαλεπιανῶν, ὡς πυκνότερον, μεταβάλλεται εἰς βούτυρον καὶ διαφόρους τυρούς, Εὐρωπαϊκοῦς τε καὶ ἐγχωρίους, οὓς κατασκευάζουσιν οἱ φοιτηταὶ ἐν τῇ γαλακτοκομίῳ· τὸ δὲ τῶν Κριμαϊκῶν πωλεῖται κατ' εὐθειαν ὡς ἀραιότερον, καὶ ὡς ἐκ τούτου περισσότερον φέρων κέρδος.

Τὸ βούτυρον εἶναι ἡδύτατον, καὶ περιζήτητον ἐν Κωνσταντινουπόλει, διότι κατασκευάζεται δι' εἰδικῶν ἐργαλείων· πωλεῖται δὲ 30 γρ. τὸ χιλιογραμμικόν· τὰ ἐργαλεία τοῦ γαλακτοκομίου εἶναι τέλεια· π. χ. στρόμφοι, βουτυροπαρωγεις, μάλασσοι κ.τ.λ.

Πλησίον τοῦ τυροκομείου ὑπάρχει μικρὸν ἐρ-

γαστάσιον διὰ τὴν παρασκευὴν κονσερβῶν λαχανικῶν καὶ ὀπωρίων, ἐν ἰδιαίτερῳ δὲ τμήματι κατασκευάζονται: πρὸς τούτοις δοχεῖα παντὸς εἶδους καὶ μεγέθους.

Προσέτι διατηροῦνται 350 πρόβατα, ἅτινα εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς συμμίσξεως καὶ ἐγκλιματίσεως τῶν Γαλλικῶν μετὰ τῶν ἐγχωρίων, βαρύτατα εἰς τὸ κρέας, τὸ λεπτὸν ἔριον καὶ εἰς ἄκρον γαλακτοφόρα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΤΗΣ ΜΩΡΕΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου.)

Αἰ εἰς διαφόρους αἰτίας ὀφειλόμενα διαστροφὰι (ἀλλοιώσεις).

Μεταξὺ τῶν διαστροφῶν τούτων κατατάσσονται τὰ φαινόμενα, ἅτινα προέρχονται ἐκ τῶν ἀτυσοφαικῶν ἐπιδράσεων, ὡς π. χ. ἡ σήψις τοῦ κορμοῦ, αἱ εἰς τοὺς βλαστοὺς καὶ τὰ φύλλα ἐκ μέρους τῶν πάγων καὶ τῆς χαλᾶζης γινόμενα καταστροφὰι κτλ.

Ἡ σήψις τοῦ κορμοῦ.

Ἡ σήψις τοῦ κορμοῦ προέρχεται ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς βροχῆς, τὰ ἔσοπα ρέοντα ἐκ τῶν διαφόρων κλώνων—ὅστινες χωρίζονται ἐξ ἑνὸς μέρους τῆς κορυφῆς τοῦ κορμοῦ σχηματίζουσι εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ ἐν κοιλίᾳ—συναθερίζονται ἐν τῇ κοιλίᾳ καὶ τούτῳ καὶ σὺν τῇ χρόνῳ ἐπιπέρουσι τὴν σήψιν μέρους τοῦ φλοιοῦ, εἰσδύουσι ἐντὸς τοῦ κορμοῦ, καὶ μετὰ παρέλθουσιν 1—2 ἐτῶν ὁ κορμὸς τελείως σήπηται.

Τὸ δένδρον μετὰ τὴν σήψιν τοῦ κορμοῦ πάλιν διὰ μέσου τοῦ φλοιοῦ αὐτοῦ λαμβάνον ὀλίγον χυμὸν δύναται νὰ ζήσῃ, ἀλλ' ὅμως ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης δίδεται εὐκαιρία εἰς τὴν ἐγκαθέρουσιν καὶ πολλαπλασιασμὸν τῶν διαφόρων παρασίτων ζωοφύτων.

Πρὸς πρόληψιν τοῦ κακοῦ τούτου, δεῖν πρέπει νὰ ἀφίνονται οἱ κλώνοι ἐξ ἑνὸς μέρους τοῦ κορμοῦ, ἵνα μὴ σχηματίζηται ἐν τῇ μέσῳ αὐτοῦ κοιλίᾳ καὶ μένουσι τὰ ὕδατα τῆς βροχῆς ἐν αὐτῇ.

Οἱ πάγοι καὶ ἡ χάλᾳζα.

Ἐνίοτε κατὰ τὴν ἀνοιξὴν οἱ νέοι βλαστοὶ τῆς μωρέας καταστρέφονται ἐκ τῶν ὀψίμων πάγων ἐνίοτε πάλιν ὅπταν ἀρχίζουσι νὰ σχηματίζονται τὰ φύλλα καίονται καὶ καταστρέφονται ἐκ τῶν ἀφριδίων πάγων, κατὰ τὰ ἐτη ταῦτα ἢ ἐσοδεία

τῶν κοικοκυλίων ἔλαττοῦται ὑπερβολικῶς. Τὰ εἰς τοὺς λάκκους εὐρισκόμενα δένδρα καὶ τὰ μὴ ἔχοντα προφυλακτικὰ μέσα π. χ. τὰ μὴ ἐντα προφυλαγμένα ἐκ τοῦ βορείου μέρους, προσβάλλοντα περισσώτερον ἐκ τῶν πάγων παρὰ τὰ προφυλαγμένα καὶ εἰς ὑψηλὰ μέρη εὐρισκόμενα δένδρα.

Ὅταν ἐπέβῃ τοιαύτη ζημία εἰς τὰς μωρέας εἶνε βλῶς ἀνωφελὲς νὰ ζητητῆται φάρμακον τέλειον θεραπείας· μόνον δύναμεθα νὰ λάβωμεν μερικὰ προφυλακτικὰ μέτρα· διὰ τοῦτο πρέπει εἰς τοιαῦτα μέρη νὰ φυτεύονται δένδρα βλαστούμενα ἀργότερον τῶν ἄλλων.

Ἐπίσης ἡ χάλᾳζα πίπτουσα ἐπὶ τῶν δένδρων καταστρέφει τὸν φλοιὸν τῶν κλώνων ἢ πληγῶν καὶ σπᾶνει τοὺς νέους βλαστοὺς· μετὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο πρέπει ἀμέσως νὰ κόπτονται ὅλα τὰ προσβληθέντα μέρη τῶν κλώνων.

Ἐὰν ἡ ζημία εἶναι σοβαρὰ καὶ τὸ δένδρον ἀκόμη δὲν ἔχει βλαστῆσαι, δεῖν πρέπει νὰ συλλέγονται τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὰ φύλλα τῶν τοιούτων δένδρων.

Αἱ πληγαί.

Αἱ ὑπὸ τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων εἰς τὸν κορμὸν καὶ τὰς ρίζας τῶν δένδρων προσενοόμεναι πληγαὶ εἶναι τὰ μέγιστα ἐπιβλαβεῖς· πλην τούτου αἱ τοιαῦτα πληγαὶ συνίστανται εἰς τὴν κατάκτησιν τοῦ δένδρου ὑπὸ τῶν παρασίτων ζωοφύτων διὰ τοῦτο ὅταν καλλιεργῆται ἡ μωρεοκήπος πρέπει νὰ προσέχη τις ἵνα μὴ προσβάλλωνται ὁ κορμὸς καὶ αἱ ρίζαι τῶν δένδρων ὑπὸ τῶν ἀόστρων.

Μέσον πρὸς θεραπείαν τῶν τοιούτων πληγῶν εἶναι: ἄφου καθαρίσωμεν τὴν πληγὴν δι' ἑνὸς κοπτεροῦ μαχαιριδίου, νὰ κλείσωμεν αὐτὴν δι' ἑνὸς μίγματος ἀποτελουμένου ἐκ περιτοματίων ἀγελάθου καὶ ἀργιλώδους χώματος.

Ἐὰν ἐντὸς τοῦ μίγματος τούτου ἀναμιχθῇ καὶ ὀλίγον χλωρικὸν ὀξύ καθίσταται ἀκόμη ὀφελιμώτερον ἔπειτα δένομεν καλῶς τὴν πληγὴν δι' ἑνὸς πανίου καὶ ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος τελείως θεραπεύεται.

Οἱ λειχήνες τῆς μωρέας.

Πολλάκις οἱ κορμοὶ τῶν μωρεοδένδρων εὐρίσκονται κεκαλυμμένοι ἐκ κτρινωπῶν λειχήνων, ὅστινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν παρασίτων ζωοφύτων. Οἱ λειχήνες αὗτοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμφανίζονται εἰς τὰ ἀδύνατα καὶ ὑγρὰ μέρη φυτευμένα δένδρα. Ὅταν τὸ δένδρον εἶνε ἀδύνατον ὅλα τὰ παρῶντα εὐρίσκουσιν εὐνοικίαν μέσον πρὸς εὐδοκίμησίν των.

Οἱ λειχήνες εὐρισκόμεναι ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν

δένδρων απορροφῶσι τὴν ὑγρασίαν καὶ ἐπισπεύδουσι τὴν καταστροφὴν τοῦ φλοιοῦ, συνάμα δὲ ἐμποδίζουσι τὴν εἰσόδον τοῦ ἀέρος ἐπὶ τοῦ κορμοῦ αὐτῶν.

Ὅσον καὶ ἀδλαβεῖς μᾶς φαίνονται οἱ λιγχνες οὗτοι, πάλιν ἕως εἶναι ἐπιζήμιοι εἰς τὰς μορῆας καὶ τὸ χειρότερον εἶνε ὅτι γίνονται τὰ ἀρμόδια καταφύγια ἔλων τῶν παρασίτων καὶ μικροβίων τῆς μορῆας καὶ τῶν ἄλλων δένδρων.

Ἐνεκα τούτου πρέπει νὰ καταστρέφονται οἱ λιγχνες οὗτοι δι' εἰδικῶν χειροκτιῶν, καὶ τὸ φθινόπωρον, πλησιάζοντος τοῦ χειμῶνος νὰ ἀλείφονται τὰ δένδρα μὲ γάλα τῆς ἀοσέτου, προσέτι δὲ νὰ λιπαίνονται τακτικῶς καὶ καλῶς ἔλος ὁ μωρέκιητος ὅπως δυναμώσωσι τὰ ἀδύνατα δένδρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
φαιτητῆς τῆς γεωπονίας.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἐργασία εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται μεγάλη καθαριότης εἶναι ἡ διατήρησις τοῦ γάλακτος, τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης τροφῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον, ἐπομένως καὶ ἡ καταργασία αὐτοῦ, ἧτοι ἡ γαλακτοκομία. Ἄμειπτος καθαριότητος ἐπιβάλλεται εἰς πάντα καταγινόμενον εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὅποιον κατήχησε νὰ γίνῃ ἐλόκληρος ἐπιστήμη.

Ἡ ἀκαθαροία ἐν τῇ γαλακτοκομίᾳ συγκρατεῖται ἀπὸ περιττώματα τῶν ζῴων, λεπίων ἐπιδερμίδος, τριχῶν καὶ ὑπολειμμάτων γάλακτος. Πάντα ταῦτα εἰσέρχονται ἀπὸ τὴν ἀμελεῖν, μεταφορὰν, ἀκάθαρτον χώρον τοῦ γαλακτοκομείου καὶ σκευῶν αὐτοῦ. Αἱ οὐδοὶ αὐταί, αἱ ὁπωσδήποτε εἰσόδουσαι ἀποτελοῦσιν ἔδαφος πρόσφορον πρὸς ἀνάπτυξιν διαφόρων εὐρώτων (μύχλας), οἷτινες εἰς ἀναποκρινόμενον βαθμὸν ὑγρασίας καὶ θερμότητος πολλαπλασιάζονται καὶ οὕτω ἐπέργεται ὁ ὄξισμός τοῦ γάλακτος, ὅστις καθιστᾷ αὐτὸ σχεδὸν ἐπιβλαβὲς καὶ τὰ ἐκ τούτου προϊόντα ἐλαττωματικά.

Ἡ καθαριότης ἐπιβάλλεται καὶ εἰς αὐτὸν τὸν περιβάλλοντα τὸ γαλακτοκομῆεν ἀέρα. Ὅσον

ὕγρότερος εἶναι ὁ ἀήρ καὶ ἀτελής ὁ ἀερισμός, τόσον παρουσιάζεται εὐκαιρία ἀναπτύξεως τῶν εὐρώτων. Τὸ γάλα καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἀμελεῖν μολύνεται, ὅπως ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν παρατηρήσεων. Ὁ Soxhlet ἀφῆκε νὰ ἀμελέσωσι μίαν ἀγελάδα κατὰ πρῶτον εἰς ἓνα σταυλὸν τῆς πόλεως μὲ ἀτελεῖ ἀερισμὸν καὶ ἀνευ προηγουμένης πλύσεως τῶν μαστῶν τοῦ ζῴου, κατόπιν εἰς ἓνα δενδρόκηπον ὑπὸ ἐλευθέρου ὀρίζοντα, ἐννοεῖται ἀφοῦ προηγουμένως ἐπλύθησαν οἱ μαστοὶ τοῦ ζῴου καὶ αἱ χεῖρες τοῦ ἀμελέξαντος. Τὰ δύο ταῦτα γάλακτα διετηρήθησαν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ ὑπὸ θερμοκρασίαν 15°.

Κατόπιν παρατηρήσεως εὐρέθη ὅτι, τὸ μὲν πρῶτον γάλα ἐπῆξε μετὰ παρέλευσιν 50 ὥρων, τὸ δὲ δεύτερον μετὰ 88 ὥρων, ἐπομένως ἢ μετὰ καθαριότητος ἀπόκτησε τοῦ γάλακτος ἀπεμάκρινε τὴν αὐτῶν πηξιν κατὰ 38 ὄρας. Ἡ καθαριότης παραμερίζει τοὺς εὐρώτας καὶ ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν. Δικαίως λοιπὸν διὰ τὸ γάλα τῶν γαλακτοκομῆων ἐκείνων, περὶ τῆς καθαριότητος τοῦ ὁποίου εἶναι βέβαιος. Τούτου συνέβαιναν ὥστε εἰς τὰς πόλεις πολλοὶ νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἰδρύσιν γαλακτοκομείων, ἅτινα τελειοποιούμενα καὶ πολλαπλασιαζόμενα θὰ ἀντικαταστήσωσι τὴν θλιθερὰν ἐκείνην συνθήκην, καὶ ἢν ὁ τυχὸν διαθέτῃ ἔστω καὶ μίαν ἀγελάδα ἐπιχειρεῖ νὰ κάμῃ τὸν γαλακτοκόμον περιοριζόμενος τόσον αὐτὸς, ὅσον καὶ ἡ ἀγελάς του εἰς ἀνθυγιεινότετον μέρος καὶ προσπαθῶν νὰ θρέψῃ ταύτην μὲ ὅποιανδήποτε εὐθνήν τροφήν, ἀδιαφορῶν καὶ ἀγνοῶν περὶ τῆς καταληλθότητος ταύτης, ἔτι δὲ μᾶλλον περὶ τοῦ περιβάλλοντος ἀέρος, παρὰ τοῦ ὁποίου τὸ γάλα ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ προσλαμβάνῃ κοκορτῶν, σπέρματα, ὄσμᾶς κ.τ.λ.

Τὸ διαμέρισμα πρέπει νὰ ἔχῃ ξηρὸν, καθαρὸν ἀέρα, καὶ οὐχὶ ὑγρὸν, ὅπως ἀναπτύσσεται ἡ μύχλα, ἐπέργεται ὁ ὄξισμός, ἐπομένως καὶ τὰ ἐκ τούτου γάλακτος προϊόντα ἐλαττωματικά.

Τὰ σκεῦη πρέπει νὰ εἶναι ἐλαφρά, εὐχειρί-

στα και στερεά, να δύνανται ταχέως και τελείως να καθαρισθώσι προτιμώμενες εν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ μέταλλον (λευκοσίδηρον) εἰς τὰς λάσας ἐπιφανείας τοῦ ὁποίου δὲν μένουσιν ὑπόλοιπα γάλακτος, ἐνθὺ τούτων συνισθάνει εἰς τοὺς πόρους τοῦ ξύλου, ὅποτε ὁ καθαρισμὸς ἀπαιτεῖ περισσότεραν ἐργασίαν. Ἐν τούτοις τὰ ἐκ ξύλου σκευή ἔχουσιν τὰ πλεονεκτήματά των εἶναι εὐθηνότερα καὶ πολὺ δυσκολότερα προσβάλλονται ὑπὸ τῆς θερμότητος. Ὁ γαλακτοκόμος πλὴν τῆς ἀπαραιτήτου, ὑφ' ἑλας τὰς ἐσθφείας, καθαριότητος, ὀφείλει νὰ τηρῇ καὶ τὸν ἐπίσης σπουδαῖον λόγον τῆς παραγωγῆς, ὅσον τὸ δυνατόν ἐξαιρέτων ἐμπορευμάτων, διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνον εἶναι δυνατόν ν' ἀπολαμβάνῃ ἀρκετὰ καὶ νὰ μὴ διατρέχῃ ποτὲ τὸν κίνδυνον νὰ μείνῃ τὸ ἐμπόρευμά του ἀζήτητον ἢ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ τὸ πωλήσῃ εἰς τιμὴν κατώτεραν τῆς πραγματικῆς, διότι τὸ καλὸν ἐμπόρευμα εἶναι πάντοτε ὀλιγώτερον, καὶ πάντοτε περιζήτητον εἰς τὰς ἀγοράς, πρὸ πάντων τῶν πώσεων, ὅπου κάλλιστα δύναται νὰ μεταφερθῇ, χάρις τῆς ὁσημέραι ἀδξανούσης τακτικωτάτης συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν πώσεων, ἐπαύσεων καὶ τῶν ἐπαρχιών.

Ἡ γαλακτοφόρος ἀγέλας καὶ τὰ διακριτικὰ αὐτῆς σημεῖα.

Πάντες σχεδὸν οἱ κτηνοτρόφοι γνωρίζουσι τὴν μεγάλῃν πείραν ἣν ἔχουσιν οἱ Ἄγγλοι εἰς τὸν σπουδαῖον τοῦτον κλάδον τῆς γεωργίας, τὴν κτηνοτροφίαν.

Ὅλοι οἱ παρ' ἡμῖν γαλακτοκόμοι οἱ ὅποισι δὴποτε σοβαρῶς καταγινόμενοι εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, μετ' ἐνδιαφέροντος θὰ ἀναγνώσῃσι τὴν κατωτέρω συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν ἀρετῶν καὶ προτερημάτων μιᾶς καλῆς γαλακτοφόρου ἀγέλαδος.

Ἡ περιγραφὴ ἢ συγγραφείσα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Edimbourg κ. Wallace, τῇ αἰτήσει τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Αἱ ἐνεργητικαὶ δυνάμεις πάσης τοιαύτης ἀγέλαδος εἶνε τέσσαρες: ἡ πέψις, ἡ κυκλοφο-

ρία, ἡ ἐκβολὴ τοῦ γάλακτος καὶ τὸ νευρικὸν αὐτῆς σύστημα. Ἐκ τῆς κανονικῆς λειτουργίας καὶ ἀναπτύξεως τῶν τεσσάρων τούτων δυνάμεων ἐξαρτᾶται ἡ ὑπαρξίς πάσης καλῆς γαλακτοφόρου ἀγέλαδος.

Γενικὴ αὐτῆς ὄψις. Ἡ καλὴ ἀγέλας ἐκ πρώτης ὄψεως πρέπει νὰ μαρτυρῇ τὸ γένος αὐτῆς, νὰ ἦνε ἰσχνή, τοῦτο εἶνε χαρακτηριστικὸν ὑπάρξεως φυσικῆς νευρικῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ τροφὴ εὐγοεῖ καὶ βοηθεῖ τὴν παραγωγὴν τοῦ γάλακτος καὶ οὐχὶ τὴν ἀνάπτυξιν σαρκῶν.

Τὸ δῆρμα αὐτῆς νὰ ἦνε μαλακὸν καὶ λιπαρὸν, λεπτὸν οὐχὶ ἄνωγρον, τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ὠτων καὶ οἱ ῥώθινες φυσικοὶ χρώματος ὑποξάνθου ταῦτα προαγγέλλουσι τὴν ἐν τῷ γάλακτι ὑπαρξίν ἀρκετῆς ποσότητος θουτύρου. Τὸ τρίχωμα αὐτῆς γλυκὺ καὶ χροῶδες καὶ πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν μαστῶν, ἡ οὐρὰ λεπτή καὶ μακρὰ φθάνουσα μέχρι τοῦ ὀπισθοῦ κοιλώματος τῶν γονάτων.

Ἡ κεφαλὴ λεπτή καὶ ἐπιμήκης με εὐκρινέστατα χαρακτηριστικὰ διακρίσεως τοῦ γένους αὐτῆς, τὰ κέρατα μικρὰ καὶ λεπτά, οἱ ὀφθαλμοὶ μεγάλοι καὶ στιλπνοί, οἱ ῥώθινες διεσταλμένοι καὶ εὐρεῖς, ἡ τραχεία ἀρτηρία τοῦ λαιμοῦ προσέξχουσα, τὰ ὦτα μέτρια με τρίχωμα λεπτότατον, ὁ τράχηλος λεπτὸς με κομφὸν αὐχένα, οἱ ὦμοι ἐπίσης λεπτοὶ ἐν ἀρμονικῇ συσχῆ τῷ τράχηλῳ, ἡ ὀμοπλάτη λεπτή καὶ εὐρεία. Ἡ σπονδυλικὴ στήλη νὰ ἐξέσῃ, αἱ πλευραὶ νὰ ἦνε μακραὶ καὶ λίαν στρογγύλαι διὰ νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐλευθέραν ἐνεργητικὴν κίνησιν τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ πεπτικῶν ὀργάνων.

Τὸ ὀπισθεν μέρος νὰ μὴ ἦνε πολὺ σαρκώδες. Πολλὰ καλὰ ἀγέλαδες ἔχουσιν ἓνα κύρωμα (καμπούρα) πολὺ ἐξέχον μεταξὺ τῆς μέσης καὶ τῆς οὐράς (τὸ κύρωμα τοῦτο ἐν Ἀμερικῇ ὀνομάζεται *Κόρτωμα* τοῦ *Διοικητοῦ Hoard*), ἐν τούτοις μία εὐθετα γραμμὴ τῆς ῥάχιδος θεωρεῖται παρὰ πολλῶν ὡς καλὸν σημεῖον. Ἡ γραμμὴ αὕτη δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι

ΟΡΝΙΘΟΤΡΟΦΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

δεικνύει εὐρωστίαν, ὅπως παρέχῃ περισσότερον χώρον διὰ τὴν κυοφορίαν.

Τινὲς παραδέχονται τὴν θεωρίαν τοῦ κ. Guenon, καθ' ἣν πιστεύουσιν ὅτι τὸ μέγεθος καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ θυρεοῦ κειμένου μεταξὺ τοῦ κολοῦ καὶ τῶν μαστῶν δεικνύει τὴν ἰκανὴν γαλακτοπαραγωγικὴν ἰδιότητα. Ἐὰν τὸ κατώτερον μέρος τοῦ κολοῦ εἶναι πλατὺ μαρτυρεῖ, λέγουσιν, ἀφθονον παραγωγὴν γάλακτος κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐποχῆς, ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἀνώτερον μέρος εἶναι ἐπίσης πλατὺ δεικνύει τὴν μέχρι τέλους παραγωγικὴν δύναμιν καὶ ἰδιότητα.

Οἱ μαστοὶ ἀποτελοῦνται ἀπὸ δύο συμμετρικοῦς ἀδένων μήκους τοῦλάχιστον 75 ἑκατ. ἀπὸ τὸ ἔπισθεν τοῦ ὑπογαστρίου μέρος· διότι πρέπει νὰ χρησιμεύσουν ὡς θήκη διὰ τὴν ἔκκρισιν τοῦ γάλακτος κατὰ τὴν ἀμέλξιν.

Αἱ θήλαι (ρόγαι) τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν νὰ ἀπέχουν ἀλλήλων ἰσομέτρως, νὰ ἴναι ἰσομεγέθεις ἐπιτρέπουναι τὴν εὐκόλον ροὴν τοῦ γάλακτος κατὰ τὴν διὰ τῶν χειρῶν πίεσιν καὶ ἐμποδίζουσαι ταύτην πρὸ τῆς ἀμέλξης.

Φλέβες μεγάλαι, μαστώδεις, λοφαὶ καὶ κομῶδεις ἐν γένει μαρτυροῦν μεγάλην ἀφθονίαν γάλακτος. Αὗται εἶναι δύο καὶ ἑκάστη καίεται εἰς ἑκαστον μέρος τοῦ μαστοῦ ὑπὸ τὸ ὑπογάστριον, δι' αὐτῶν μεταφέρεται τὸ αἷμα τὸ μὴ χρησιμοποιηθὲν εἰς τὴν γαλακτοπαραγωγὴν. Εἰς τὰς ἑνθάς ἀγγελάδας ἐννοοῦν τὸ πάχος τῶν μαστωδῶν φλεβῶν ἀπὸ τὸ μέγεθος τῶν θηκῶν, περίξ τῶν ἑποίων διέρχονται αἱ φλέβες διὰ νὰ φθάσουν μέχρι τοῦ ὑπογαστρίου.

Ὅταν γίνηται ἐκλογὴ ταύρου δι' ἀγέλην γαλακτοφόρων ἀγγελάδων, πρώτη καὶ ἀπαραίτητος παντὸς κτηνοτρόφου φροντίς εἶναι νὰ ἐξετάσῃ ὅπως ὁ ταύρος κατάγεται γενεαλογικῶς ἀπὸ ἀγνὸν γένος οἰκογενεῖας καλῶν γαλακτοφόρων ἀγγελάδων.

Τὴν 20ὴν ἢ 21ὴν ἡμέραν τὰ ὀρνίθια τροφῶσι μόνον τὰ ὡὰ καὶ ἐξέρχονται, τῆς ὀρνίθιος ἀπομακρυνούσης τὰ τεμῆα τοῦ κελύφους. Καὶ ἐν ὅσῳ γίνεται τοῦτο ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας δὲν πρέπει τις ἐξ ἀνυπομονηρίας νὰ σηκῆται τὴν ὀρνίθια, εἰμὴ μόνον δις τῆς ἡμέρας καὶ μετὰ προσοχῆς κριτῶν αὐτῆν ἐκ τῶν πτερύγων, φέρει πρὸς τὴν τροφήν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐξ ὀλίγων μέτρων καὶ ἐπιφελοῦμενος τῆς εὐκαρίας ταύτης τοποθετεῖ καλῶς ἐκεῖνα τῶν ὀρνιθίων, ὅσα τιχῶν εἶναι ἀνεστραμμένα ἢ ἄλλως ἐπικινδύνως τοποθετημένα. Τοῦτο γίνεται μετὰ ταχύτητος, διότι ἡ ὄρνις τάμιζα ἐπιστρέφει εἰς τὴν φωλεάν της. Ἄν ἡ ὄρνις εἶναι φύσει ἀγρία καὶ ἡ παρουσία τοῦ ὀρνιθοτρόφου φοβίξει αὐτὴν καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐξαγριώσει, προτιμότερον εἶναι νὰ ἀφήνῃ αὐτὴν ἐντελῶς ἀνενόητον διαρκούσης τῆς ἐπωάσεως, ὡς καὶ κατὰ τὴν μίαν ἢ τὰς δύο ἡμέρας, καθ' ἃς γίνεται ἡ ἐκκόλψις. Τὰ μικρὰ ὀρνίθια δὲν ἔχουν ἀνάγκη τροφῆς τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν ἀκόμη ἡμέραν τῆς ἐκκόλψεως αὐτῶν, εἰμὴ τῆς μητρικῆς θερμότητος. Δι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ βιάζηται τις νὰ θρέψῃ αὐτὰ. Κατασκευάζει μετὰ ταῦτα ἄλλην φωλεάν ἐκ πολλῶν καθαροῦ ἀγύρου εἰς τὸ ἔξωρον τοῦ πατώματος καὶ ἐκεῖ τοποθετεῖ τὰ ὀρνίθια (μῆς ἢ δύο ἡμερῶν) μετὰ τῆς μητρὸς των. Καὶ σηκώνει τὰ τῆς φωλεᾶς τοῦ κλωσίσματος ἀκάθαρτα ἄγυρα καὶ τὰ κελύφη τῶν ὡῶν, τὰ ὅποια ἐξεκκόλαφθησαν.—Ἐπὶ 8 ἡμέρας τὰ ὀρνίθια τρώγουσι τριμμάτια λεπτοτάτου ἄρτου καὶ τριμμένα ὡὰ καλῶς βρασμένα (σιληρὰ) καὶ μετὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τὴν αὐτὴν τροφήν καὶ ἐπὶ πλέον σπόρους σησαμίου. Βραδύτερον πολτούς ἀλευρώδεις (κριθῆς, ἀραβοσίτου, πιτύρων) καὶ σπόρους σησαμίου, ἕως ὅτου φθάσωσιν εἰς ἡλικίαν νὰ τρώωσιν ἐν ἐλευθέρῳ βοσῆ ὁκόληρας, μικροῦς σπόρους, γλῶν καὶ συμπληρωματικῶς χονδροκομμένους σπόρους σίτου, ἀραβοσίτου, κριθῆς κλπ. Τὰ ὀρνίθια τὸ προορισμένα πρὸς ἀρχνισιν καὶ ἐν γένει πρὸς καταναλώσιν καλὸν εἶναι νὰ μὴ τρώωσι κατὰ τὸ διάστημα 5 ἢ 6 μηνῶν εἰμὴ πολτῶδη τροφήν (ἐξ ἀγύρου, κριθῆς ἢ ἀραβοσίτου) ζυμωμένην μὲ γάλα ἢ τυρογάλαν ἢ ἐν ἀνάγκῃ μὲ γλιάρων ἔδωρ. Τὸ ἔδωρ, ὅπερ πίνουσι θὰ εἶναι πάντοτε ἐντελῶς διαηγῆς καὶ καθαρῶν, ἀνανεούμενον δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας τακτικῶς. Ὁ πολτός ἐξ οὗ τρέφονται, καλὸν εἶναι νὰ ἔχῃ εἰς 100 δράμα ἄλευρου ἡμισυ δράμιον ἄλατος μαγειρικῶ.

Εἶνε καλὸν νὰ φροντίξῃ τις νὰ θέτῃ τὰς κλώσ-
σας, ὅσον τὸ δυνατόν ταυτοχρόνως (πολλὰς τὴν αὐ-
τὴν ἡμέραν ἢ εἰς διαστήματα δύο—τριῶν ἡμερῶν),
ἵνα αἱ περιποιήσεις ὧων τῶν ὀρνιθίων τῆς αὐτῆς
περίου ἡλικίας γίνονται ταυτοχρόνως πρὸς οἰκο-
νομίαν χρόνου. Ὡστε ἐν συμβῆ 2 κλώσσαι νὰ εἶ-
νε ἔτοιμοι διὰ κλώσσημα καὶ ἄλλαι τινὲς νὰ ἀρ-
χίζωσι νὰ προδιατιθῆναι διὰ κλώσσημα, τότε ἀνα-
βάλλει τις ἐπὶ μίαν, δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας τὴν ὀρ-
νιτικὴν τοποθέτησιν τῶν πρώτων κλωσῶν ἐπὶ τῆς
φωλαῆς τῆς ἐπωάσεως, περιμένον νὰ παρασκευα-
σθῶσι καλῶς καὶ αἱ ἄλλαι κλώσσαι, ἵνα κατορθώ-
σῃ νὰ θέσῃ ὅλας ταυτοχρόνως, τὸ ὅποιον πολλὰς
θὰ παρουσιάσῃ εὐκολίας εἰς τὴν ἀνατροφήν τῶν
ὀρνιθίων.

Ο ΟΡΝΙΘΩΝ

Ἐν ὀρνιθίων εἶνε τὸ καταργεῖν τῶν ὀρνιθίων διὰ τὴν
νύκτα, εἶνα ὁ κοκτὸν αὐτῶν εἰς τοῦτο καὶ μόνον ἔρχε-
ται ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ὠφέλεια αὐτοῦ.

Ἐπομένως πρέπει νὰ ἦνε κτισμένος εἰς τοιαύτην θέ-
σαν, ὥστε αἱ ὀρνιθὲς νὰ προφυλάσσονται ὄχι μόνον ἀπὸ
τῆν κακοκαιρίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῶν σαρ-
κοβόρων ζώων καὶ ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τῶν φθειρῶν
(ζωήφρων). Καὶ τὰ μὲν δύο πρώτο σημεῖα ἐπιτηρχάνον-
ται διὰ τῆς καλῆς κατασκευῆς τοῦ ὀρνιθῶνος καὶ ἐκλο-
γῆς τοῦ μέρους τῆς τοποθετήσεως αὐτοῦ, τὸ δὲ τρίτον
εἶνε ἄλλοδν ζήτημα τῆς ἐπιμελημένης διατηρήσεως
αὐτοῦ.

Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦνε ὁ σκοπὸς ὁ ἐπιδοκῶμενος
εἰς τὴν ὀρνιθοτροφίαν εἴτε λόγος ἔρασιτεχνίας, πολιτε-
λείας, εἴτε λόγος ἐκμεταλλεύσεως διὰ μίαν ἑταιρίαν, ἢ
κατασκευῆ καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ὀρνιθῶνος ὑπόκειται
καὶ ἔξαρτάται ἀπὸ μερικῶς γενικοῦς κανόνας, τοὺς ὁ-
ποίους θὰ ὑποδείξωμεν κατωτέρω.

Ἐν κοκτῶν τῶν ὀρνιθῶν πρέπει νὰ κητῆ ὅσον τὸ δυ-
νατὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ὥπως εἶναι οἱ σταυροί.
Ἐν καταγινόμενος εἰς μερῶν ἐκμεταλλεύσιν ὀρνιθοτρο-
φίας ἢ ὁ ἐρασιτέχνης, ἂν δὲν διαθέτῃ κατάλληλον καὶ
ἐπιθέσθον εἰς τὸ ἰσόγειον μέρος, δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ
τοποθετήσῃ τὸν ὀρνιθῶνα ἐπὶ μέρος ὀρεινοῦ ἢ ὄρους ἀλλὰ
ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως τὸ ἐκλεγέν μέρος ἦνε εὐρύχωρον
νὰ ἀερίζηται καλῶς καὶ νὰ καθαρίζηται εὐκόλως.

Ἐν τῶν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ μέρος κατάλλη-
λον κτισμένον, κατασκευάζουσιν ὀρνιθῶνας ἐκ ξύλου.
Εἶνε ἡ ἐπικρατετέρα συνθήκη ἀπὸ γηινήν, οἰκονομη-
κὴν καὶ εὐκόλως ἔσποιν.

Οἱ ὀρνιθῶνες καλῶς κατασκευαζόμενοι καὶ κατάλλη-
λως τοποθετούμενοι εἶναι θερμοὶ τὸν χειμῶνα καὶ δρο-
σεροὶ τὸ καλοκαίρι. Ὅταν διατηροῦνται καθαροὶ καὶ ἐπι-
βλέπονται ἐπιμελῶς δὲν προσβάλλονται ἀπὸ φθειρας.
Τοὺς ξυλίνους ὀρνιθῶνας καλύπτουσιν ἔξωτερικῶς μὲ ἄ-
χυρα βοφῆς συγκρατούμενα διὰ στενομάκρον σαπίδον,
τινὲς μάλιστα θέτουσι τριατὰ καὶ εἰς τὸ εσωτερικὸν μέ-

ρος τῆς στέγης· τὰ ἄχυρα ταῦτα ἀντικαθίστανται δύο
φορὰς κατ' ἔτος.

Ἐνταν πρόκειται νὰ κατασκευάσωμεν ὀρνιθῶνα ξυλίνον
διὰ 20 π. χ. ὀρνιθὰς ἐφαρμοζόμεν τὰ ἑξῆς μέτρα :

1	1/2	μέτρον	μήκος
1	"	"	πλάτος
2	1/2	"	ῦψος ὀπισθοῦ μέρους καὶ
2	"	"	ἐμπροσθοῦ "

Διὰ νὰ ἀποφύγῃ τις τὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας προ-
ξενοῦσιν αἱ μεταδοτικαὶ ἀσθένειαι, ὅταν καταγίνεται διὰ
μεγάλην ἐκμετάλλευσιν κτηνοτροφίας, συνιστάται ἡ κατα-
σκευὴ πολλῶν μικρῶν ὀρνιθῶνων μᾶλλον, παρὰ ἐνὸς καὶ
πολὺ μεγάλου.

Εἶτε λιθοκτιστος εἶνε ὁ ὀρνιθῶν εἴτε ξυλίνος πρέπει
νὰ ἔχῃ τὴν πρόσφωιν ἐκτεθειμένην πρὸς ἀνατολάς, ὥπως
ἀπολαμβάνουσιν αἱ ὀρνιθὲς τῆς θερμότητος τῶν πρώτων
ἡλιακῶν ἀκτίνων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μία ἀσθένεια εἰς τὰ ἀπίδια.

Ἐντι πολὺ σπανίως παρατηρεῖ τις ἐπὶ τοῦ καρποῦ τῆς
ἀπίδειας μύρσας κηλίδας, καὶ εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ὁ φλοιὸς
τοῦ καρποῦ σκληραίνει πολὺ, τὸ σχῆμα τῶν ἀπίδιων
δὲν γίνεται κανονικὸν καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἐμποδίζεται. Τὴν
ἀσθένειαν ταυτην προξενεῖ εἶδος μικροσκοπικοῦ (*fusi-
cladium pygmaum*), ἀναπτύσσεται δὲ καὶ ἐπὶ φύλλων καὶ
κλάδων. Εἶνε ἀνάγκη νὰ προσλαμβάνηται ἡ νόσος ὡς
ἑξῆς: Τὸ φθινόπωρον συλλέγονται τὰ προσβεβλημένα
μέρη, φύλλα καὶ κλάδοι καὶ καίονται. Τὸν Φεβρουάριον
ἀλείφεται ὁ κορμὸς καὶ οἱ χωριώτεροι κλάδοι διὰ βοτῆ-
τος μὲ πολτὸν ἐκ 5 μερῶν θετικοῦ χυλοῦ διαλελυμέ-
νου εἰς 80 ὄκ. ὕδατος, ἀφ' οὗ ἀνακατοπῆ πρότερον ἡ
διάλυσις αὐτῆ μὲ 2 ὄκ. ἀσβέστου εἰς 20 ὄκ. ὕδατος. Ἐ-
νταν δίσωσιν οἱ καρποὶ γίνονται ψέκασμα ὅλων τοῦ δέν-
δρου μὲ πολτὸν ἐκ 2 μερῶν θεικοῦ χυλοῦ, 1 1/2 ὄκ.
2 μερῶν ἀσβέστου καὶ 100 μερῶν ὕδατος. Διαλύεται ὡς
γνωστὸν, πρῶτον ὁ θεικοῦ χυλοῦ εἰς 80 ὄκ. ὕδατος καὶ
χωριστὰ ἡ ἀσβέστος ἀναμειγνύεται μὲ 20 ὄκ. ὕδατος
καὶ ὁ πολτὸς τῆς ἀσβέστου, ἀφ' οὗ ἀνακατοπῆ ἰδιαίτε-
ρος, χύνεται ἑπιτα εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ θεικοῦ χυλοῦ
ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ πάλιν ἀνακατόνεται. Ἐν ψέκασμῳ
γίνεται διὰ ψεκαστήρος. Ἐν πολτὸς τῆς ἀσβέστου πρὶν
πίσῃ εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ θεικοῦ χυλοῦ πρέπει νὰ
σοφρῶνηται διὰ μέσον λεπτοῦ πανίου.

Μέτρα καταστροφῆς τῶν ξυλοφάγων σκαλή- κων τῶν ὀπωροφόρων δένδρων.

Πολλὰκις παρατηροῦμεν ὀλοσκήφους κορμοῦς καὶ χον-
δροὺς κλάδους μηλεῶν, κιδωνεῶν, ἐλιῶν καὶ λοιπῶν

καρποφόρον δένδρον ξηρούς και ἐπ' αὐτῶν μεγάλας ὀπάς ἐν εἰδει σπυλαίου. Ἡ καταστροφὴ αὕτη προέχεται ἀπὸ σκώληκας, ξυλοφόρους λεγομένους. Τούτους σκώληκας τούτους δύναται τὰς νὰ φρονεῖη κατ' εὐθείαν διὰ σύρματος εἰσαγομένου ἐντὸς τῶν ὀπῶν. "Αν μὲ τὸ μέσον τοῦτο δὲν κατορθώσῃ τις νὰ φρονεῖη αὐτούς τότε δύναται νὰ βαθύνη ὀλίγον τὴν ὀπὴν και νὰ εἰσαγάγῃ ἐντὸς τῆς ὀπῆς, ὅσον τὸ δυνατόν βαθύτερον, ὀλίγον βάμβακα καλῶς ποτισμένον μὲ βενζίνην και ἀμέσως νὰ φράσῃ τὴν ὀπὴν διὰ στόκου.

Ἡ καρκίνωσις τῆς ἐλαίας.

Πολλὰκις παρατηροῦνται ὄγκοι τινὲς μεγέθους καρῶν ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν ἐλαιωδένδρων, οἱ ὅποιοι ἐπὶ τέλους ξηραίνονται. Ἡ ἀσθένεια αὕτη καρκίνωσις λεγομένη, εἶναι δυσθεράπευτος προσερχομένη ἀπὸ βαθμαίαν ἐπίσχευαν μικροβίων τινων. Οἱ κλάδοι οὐ πολὺ προσβεβλημένοι πρέπει νὰ κόπτονται και νὰ καίονται, οἱ δὲ ἔχοντες σποραδικῶς τοιοῦτους ὄγκους νὰ καθαρίζονται προσεκτικῶς διὰ μαχαριδίου, αἱ δὲ πληγαὶ νὰ ἀλείφονται δι' ἀντισηπτικῆς τιπὸς οὐσίας, ἔστω και διὰ καυράμιου, ὡς λιαν προχείρου.

Τὰ ὄπωροφόρα δένδρα και ἡ ἄσβεστος.

"Όλα τὰ καρποφόρα δένδρα ἔχουσι ἀνάγκην ἄσβεστου. Ἐὰν βλέπετε ταῦτα ἄδύνατα και ἀσθενικὰ μεταχειρισθῆτε ἄσβεστον και μάλιστα μεγάλην ποσότητα. Ἡ ἄσβεστος συντελεῖ εἰς τὴν καλλίτεραν και μεγαλειτέραν αὐτῶν ἀνάπτυξιν.

Διὰ τῆς χρησιμοποίησεως, ὡς φασφοραίου λιπάσματος τῶν Σκωτῶν Θωμὰ "Αστὴρ παραχεται εἰς τὸ δένδρον και τὴν ἀναγκαιοῦσαν εἰς αὐτὸ ἄσβεστον, πλὴν τοῦ φασφορικοῦ ὄξεως.

Ἀλείψατε τοὺς κορμούς και μεγάλους κλάδους μὲ ἄσβεστον.

Ἡ χρῆσις ἐν γένει τῆς ἄσβεστου εἰς τὰ ὄπωροφόρα δένδρα προφυλάσσει ταῦτα και ἀπὸ πολλὰς ἀσθενείας.

Νέον Ὑποργεῖον Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων.

Κατ' αὐτὰς ἰδρύεται τὸ νέον τοῦτο ὑπουργεῖον πολλοὶ ἦσαν οἱ ὑπουργοὶ ὑπουργοὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων και ὁ Χαλατζιάν ἐφένης. Τούτου ἀγνηθέντος, τὸ νέον ὑπουργεῖον ἀνετέθη εἰς τὸν πρῶην δικαστικῶν ἐπιθεωρητῆν Σταμπολιάν ἐφένης.

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Heinrich Lanz Mannheim

Ἡ κάτωθι εἰκὼν παριστᾷ ἀτμομηχανὴν τοῦ μεγαλειτέρου τούτου ἐργοστασίου τῆς Γερμανίας.

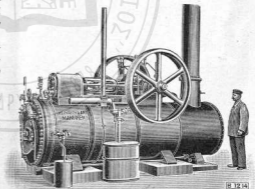
Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἐν διαστήματι 30 ἐτῶν ἐπόλησε εἰς διαφόρους τόπους ἐνθα ἡ γεωργία εἶναι ὁ μόνος πλοῦτος τῆς χώρας πλείονας τῶν 26.000 γεωργικῶν μηχανῶν και ἀτμομηχανῶν.

Σήμερον δὲ ἡ ὁλοκλή ἐτηρία ἐξαγωγή ἀνέχεται εἰς 2.600 ἀγροτικῶς μηχανάς, ἀτμομηχανάς, ἀχυροκόπους, κ.λ.π. αἵτινες εἰσὶν ἀνότερα διπλῶν τῶν ἄλλων μηχανῶν τοῦ ἰδίου εἰδούς κατασκευαζομένων ἐν Γερμανίᾳ.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι

Fritz Brockstieper & Co.

Galata, Voivoda Han 11.

ΣΗΜ. Πάσα πληροφορία και λεπτομέρεια ἀφορῶσα τῶν χειρισμῶν τῶν μηχανῶν τούτων παρέχεται δωρεάν και ἀμέσως τῷ ζητοῦντι ἀπὸ τοῦ τεχνικοῦ τμήματος τοῦ οἴκου τῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τοῦ ἐργοστασίου.

ΟΙ ΦΙΛΑΝΘΕΙΣ, καὶ ἐν γένει οἱ ὀποσδήποτε καταγινομένοι εἰς τὴν καλλιέργειαν *ἀνθέων*, τόσον εἰς κήπους, ὅσον καὶ ἐντὸς γαστρῶν, ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου θὰ ἀναγνώσῃσι πραγματείας : « ὅτι δὲν εἶνε δύσκολον νὰ ἐπιτύχη τις ἄνθη ὕγιᾶ, εὐρωστα καὶ μὲ ἀφθονον ἄνθησιν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἡ ἐπικρατοῦσα ἰδέα *ὅτι τὰ ἄνθη μόνον δι-ψῶσι καὶ δὲν πεινῶσι.*»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Θ. Θάσος. Εὐχαριστοῦμεν διὰ συνδρομὴν «Γεωργοῦ» ἐκδοθέντα φύλλα ἔστειλαμεν καὶ τιμὰς λαπασμάτων ἐγγράραμεν ἀμέσως.

Π. Α. Ἡράκλειον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ νέον συνδρομητὴν. Σχετικὰς ἀποδείξεις αὐτοῦ τε καὶ προηγούμενου ἔστειλαμεν ταχυδρομικῶς.

Γ. Σ. Κοζάνη. Ἄρθρον σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, κατεχωρήθη εἰς παρὸν ἀντίτυπον.

Δ. Τ. καὶ Δ. Α. Μενυλιγγη. Ἐλάβομεν ὑπ' ὄψει γραφόμενά σας, συμμορφούμεθα συμφώνως αὐτῶν.

Σ. Ν. Ἐνταῦθα. Ἐλλείποντας ἀριθμοὺς «Γεωργοῦ» ἔστειλαμεν, εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνδιαφέρον σας.

Τ. Λ. Μερσίνα. Εὐχαριστοῦμεν διὰ γραφόμενά σας καὶ μελλούσας δοκιμὰς τῶν Σκωριῶν Θωμᾶ. Ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν λεπτομερῶς.

Χ. Β. Χαλκαλιῆ. Συνέχισαν πραγματείας σας ἐλάβομεν. Εὐχόμεθα θερμῶς πλήρη ἐπιτυχίαν ἐξετάσων.

Π. Β. Βραῖλα. Εὐχαριστοῦμεν διὰ φιλικὰς εὐχὰς, ἐκδοθέντα φύλλα ἔστειλαμεν, ἀναμένομεν ἐνεργείας σας.

Ε. Ε. Χ. Π. καὶ Α. Ἀθήναι. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐκρινῆ ἀπάντησίν σας. Εὐχαριστῶς ἀναμένομεν εἰδήσεις σας ἐν καιρῷ τῶ δέοντι.

Θ. Α. Ἅγιον Λουδοβικον (Ἀμερικῆν). Ἐκδοθέντα μέχρι τοῦδε 8 ἀντίτυπα στέλλομεν, ἀναμένομεν φιλικὰς ἐνεργείας.

Ε. Ι. Κ. Ἀθῶνα. Θὰ συμμορφωθῶμεν μὲ ἐπιτολήν σας, εὐχαριστοῦμεν.

Ι. Μ. Γ. Ἀθῶνα. Θὰ πράξομεν, ὡς γράφετε.

Ε. Σ. Ἐνταῦθα. Κατὰ τὸ παρὸν Σκωρίας Θωμᾶ πρὸς πώλησιν δὲν διαθέτομεν, τιμὴ αὐτῶν σὺν Cons'ple εἶναι περίπου 50 σελίνια ὁ τόνος, ἤτοι τὰ 1000 χιλιογράμματα.

Χ. Σ. Ἀρσάνη. Νιτρικὴν Σόδαν διαθέτομεν ἐν τῇ ἀποθήκῃ μας. Ἀναμένομεν ἐμβασιμὰ σας,

Χ. Χ. Σμύρνη. Τιμὰ Σκωριῶν Θωμᾶ σὺν Σμύρνην εἶναι περίπου 50 σελίνια ὁ τόνος. Τιμὰς ποτάσης θὰ ἔχετε προσεχῶς.

ΚΟΥΚΟΥΛΟΣΠΟΡΟΙ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΗΜΕΝΟΙ

Κατὰ τὸ ἀπομονωτικὸν σύστημα ΠΑΣΤΕΡ, δεδοκιμασμένοι ἀπὸ 15ετίας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΤ. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΟΥ

ΕΝ ΠΡΟΥΣῃ:

Γεωπόνου — Εἰδικοῦ σηροτρόφου.

Ἀποφοίτου τῆς Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν (1897) καὶ πτυχιούχου τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ

Σηροτροφικοῦ Ἰνστιτούτου Προύσης (1895).

P. LIACOS & CIE

Engrais Chimiques et Machines Agricoles

Nitrate de Soude
Sulfate d'ammoniaque
Cianamide

Sulfate de Potasse
Chlorure de Potasse
Kainite

SCORIES THOMAS
Guano du Perou
Superphosphate

ENGRAIS COMPOSÉS

Editeurs du journal agricole «o Georgos» et Correspondants du journal «L'Engrais» de Lille (Nord).

CONSTANTINOPLE - Galata, Piancodji Han, No 5.

Pour les annonces et insertions s'adresser à la Redaction du journal :
Galata, Piancodji Han No 5, Cons/ple.

Π. ΛΙΑΚΟΣ & Σ^Α

ΟΙΚΟΣ

ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ

Ο ήμετερος οίκος είναι ο πρώτος εισαγωγών τα χημικά λιπάσματα εν Τουρκία.

Αντιπροσωπεύει τα μεγαλύτερα ευρωπαϊκά εργοστάσια της παραγωγής.

ΑΖΩΤΟΥΧΑ : Νιτρικόν Νάτριον † ΚΑΛΙΟΥΧΑ : Θεϊκόν Κάλιον
Θεϊκόν Αμμώνιον Κυαναμίδη ‡ Χλωριούχον Κάλιον Καϊνίτης
ΣΚΩΡΙΑΙ ΘΩΜΑ — Γκουανό της Περού — Φωσφορούχα.

LE PHENIX FRANÇAIS

ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ἐπί ζωῆς καὶ κατὰ τῆς πυροκαϊᾶς

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1819

Κεφάλαια καὶ ἀποθεματικόν

Φρ. 433,000,000

DEUTSCHE TRANSPORT

ΘΕΛΑΣΣΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ἐν Βερολίνοφ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1871

Κεφάλαια καὶ ἀποθεματικόν

Φρ. 4,792,900

Γενικὸς πράκτωρ δι' ἔλγην τὴν Τουρκίαν

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ

Γαλατῶ, Ἀμπιτ χάν Ἀριθ. 26—28

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Τακτικὴ 25ήμερος ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία μεταξὺ Πειραιῶς—Νέας Ὑόρκης
διὰ τῶν ταχυπλόων καὶ ἠλεκτροφωτιστῶν ὑπερωκεανείων ἀτμοπλοίων
ΑΘΗΝΑΙ καὶ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

Τόννων 15,000 ἕκαστον.

Γενικὸς πράκτωρ ἐν Κων/πόλει : **ΑΝΤ. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ**

Γαιοκήμενες!

πρό τής εποχής τής θρῆσκωσις τῶν γαιῶν ἀποταῆται εἰς τὸν κ. **ΔΕΟΠΟΛΔΟΝ Δ. ΜΠΙΣ**

Μηχανικόν, Ἰγρονόμον

ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐργοστασίου ΤΖΩΝ ΦΑΟΥΛΕΡ καὶ Σίας (Ἰθροθέτοιο τῆ 1850)

Ὁδὸς Γενῆ Τουρσοῦ, ἀρ. 58, Πέραν Κων/πόλεως,

ἀναλαμβάνοντα μὲ ἔρως λίαν ἐπιφέλει τὴν ἔργωσιν καὶ ἀνασκαφὴν τῶν ἀγρῶν (εἰς βάθος ἑνὸς περίπου μέτρου, δι' ἀμπέλινος τὴν καλλιέργειαν τῶν σικαμινεῶν κτλ.), ὡς καὶ τὴν ἐκχέουσιν καὶ προετοιμασίαν πρὸς καλλιέργειαν γαιῶν ἀκόμῃ χέρου.

Αἱ ἐργασίαι αὗται ἐκτελοῦνται διὰ τῶν πρωτοτύπων καὶ ἰσχυρῶν ἀντροκινήτων γεωργικῶν μηχανημάτων τελευταίου συστήματος ΦΑΟΥΛΕΡ.

Ἡ ἐξέτασις τῶν γαιῶν τῶν ἀνδιαφερομένων γίνεται δωρεάν ἐπὶ τῇ ἀπλῇ αὐτῶν αἰτήσει.

Ὅλα τὰ χημικὰ λιπάσματα εἰς τὸ

COMPTOIR AGRICOLE

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Νιτρικῆς Σόδας (nitrate de soude)

Ἵπεροξειδίου τοῦ φωσφορῶν (superphosphate)

Θεικῆς ποτάσσης (sulfate de potasse)

ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον εἰς

COMPTOIR AGRICOLE, Gumuchlu Han

Constantinople, Galata

UNITED THOMAS' PHOSPHATE WORKS

ΣΚΩΡΙΑ ΘΩΜΑ

ΣΗΜΑ

“ΑΣΤΗΡ”

SCORIES THOMAS

Marque

“ETOILE”

ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΦΩΣΦΟΡΟΥΧΟΝ

ΛΙΠΑΣΜΑ

LONDON, 15 Philpot Lane 15, LONDON

Renseignements pour toute la Turquie à la maison P. LIACOS & Co

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν χρήσεως καὶ πωλήσεως τοῦ πλουσιωτάτου τούτου λιπάσματος εἰς **φωσφορικὸν ὀξύ**, ἀπευθυντέον παρὰ τοῖς κυρίους Π. ΛΙΑΚΩ καὶ Σία, τοῖς μόνοις ἀντιπροσώτοις δι' ὅλην τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν.

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ

HEINRICH LANZ

MANNHEIM

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ἐργαζόμεναι ἐπὶ τόπου καὶ ἐν κινήσει.

ΑΛΩΝΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ τελευταίου συστήματος δι' οἰανδήποτε παραγωγὴν.

ΑΧΥΡΟΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ δι' αὐτομάτου πληρώσεως κτλ.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς κυρίους

FRITZ BROCKSIEPER & Co

Γενικοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἐργοστασίου δι' ὅλην τὴν Τουρκίαν

Constantinople, Galata, Voivoda Han N° 11.